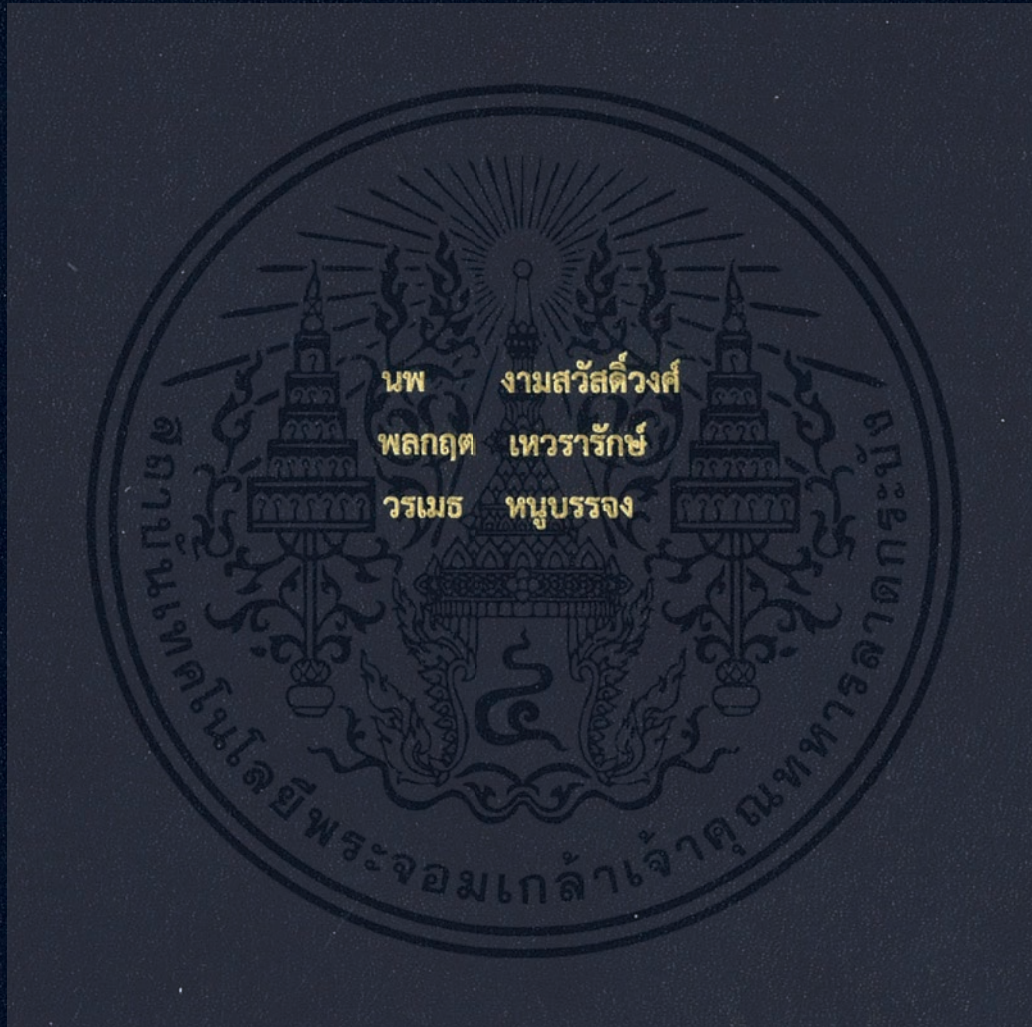

เครื่องแข่งขันการปฏิบัติสมาธิ
MEDITATION COMPETITION MACHINE

ปริญญาานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมการวัดคุม
คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2561

เครื่องแข่งขันการปฏิบัติสมาธิ
MEDITATION COMPETITION MACHINE

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมการวัดคุม
คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MEDITATION COMPETITION MACHINE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
BACHELOR OF ENGINEERING IN INSTRUMENTATION ENGINEERING
FACULTY OF ENGINEERING
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
ACADEMIC YEAR 2018

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญานิพนธ์ปีการศึกษา 2561

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ใบรับรองปริญญานิพนธ์

.....

หัวข้อปริญญานิพนธ์ เครื่องแข่งขันการปฏิบัติสมาธิ
MEDITATION COMPETITION MACHINE

นักศึกษาผู้จัดทำ นายนพ งามสวัสดิวงศ์ รหัสนักศึกษา 58010630
นายพลกฤต เหวรรักษ์ รหัสนักศึกษา 58010842
นายวรเมธ หนูบรรจง รหัสนักศึกษา 58011104

ปริญญญา วิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชา วิศวกรรมการวัดคุม
ปีการศึกษา 2561

อาจารย์ผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์	ลายมือชื่อ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ ธรรมารักษ์วัฒน์	
รองศาสตราจารย์ทรงชัย วีระทวีมาศ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปริญญานิพนธ์	เครื่องแข่งขันการปฏิบัติสมาธิ			
	MEDITATION COMPETITION MACHINE			
นักศึกษาผู้จัดทำ	นายนพ	งามสวัสดิ์วงศ์	รหัสนักศึกษา	58010630
	นายพลกฤต	เหวรารักษ์	รหัสนักศึกษา	58010842
	นายวรมธ	หนูบรรจง	รหัสนักศึกษา	58011104
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ ธรรมารักษ์วัฒน์			
	รองศาสตราจารย์ทรงชัย		วีระทวีมาศ	
ปีการศึกษา	2561			

บทคัดย่อ

ปริญญานิพนธ์นี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับสมาธิของบุคคลสองคน โดยใช้เซนเซอร์วัดอัตราการเต้นของหัวใจและใช้ข้อมูลที่ได้จากตัวเซนเซอร์มาคำนวณหาค่าความแปรปรวน ถ้าหากมีระดับของความแปรปรวนที่น้อยจะแสดงถึงระดับของสมาธิที่มากหลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการแปลงไมโครคอนโทรลเลอร์และทำการเขียนโค้ดเพื่อควบคุมในส่วนแสดงผล โดยใช้สมดุแม่เหล็กไฟฟ้าเป็นส่วนแสดงผลโดยตัวแม่เหล็กจะลอยอยู่อาศัยโดยหลักการทำงานของสมดุระหว่างแรงดึงและแรงผลักของแม่เหล็ก โดยตัวลูกเหล็กจะเคลื่อนที่ไปทางซ้ายและขวาโดยตัวลูกเหล็กจะเปรียบเสมือนตัวที่ระบุถึงระดับสมาธิที่กำลังทำการเปรียบเทียบกันอยู่ ณ เวลานั้น ๆ

Thesis Title MEDITATION COMPETITION MACHINE
Authors Mr. Nop Ngamswadwong
 Mr. Ponlakrit Hewararak
 Mr. Woramate Nhubunjong
Thesis Advisors Asst. Prof. Dr. Narin Tammarakvattana
 Assoc. Prof. Songchai Weerathaweemas
Year 2018

ABSTRACT

This thesis aims to study the measurement process of human meditation to compare people's meditation level. The designed process uses Heart-rate sensor, and use the data that acquire from the sensor to find variance. Lower level of variance indicates a higher level of meditation, and a higher level of variance indicates lower level of meditation. The meditation data is sent to Arduino to command output. An electromagnetic steel ball equipment is also designed to show the current level of meditation.

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและการแนะนำความรู้ต่าง ๆ คำแนะนำคำสอน จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ ธรรมารักษ์วัฒน์ และ รองศาสตราจารย์ทรงชัย วีระทวิมาศ ซึ่งเป็น อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความรู้ คำแนะนำ อีกทั้งความช่วยเหลือ ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอีกทั้งยังแบ่งปัน ประสบการณ์ต่าง ๆ มากมายให้แก่คณะผู้จัดทำและให้คำแนะนำเป็นอย่างดีรวมทั้งเพื่อนๆที่คอยเอื้อเฟื้อ อุปกรณ์ในการทำโครงการนี้ให้เป็นที่ลุล่วง ขอขอบคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ภาควิชาวิศวกรรมการวัดและควบคุมที่เอื้อเฟื้อสถานที่ห้องทำโปรเจคและในการทำโครงการ ท้ายที่สุดนี้คณะ ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าโครงการเล่มนี้ คงจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจนผู้ที่ สนใจต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง	VII
สารบัญรูป.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปริญญาโท.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของปริญญาโท.....	1
1.3 ขอบเขตของปริญญาโท.....	1
1.4 ขั้นตอนการศึกษา.....	2
บทที่ 2 ทฤษฎี.....	3
2.1 ทฤษฎีและหลักที่เกี่ยวข้อง.....	3
2.2 สมบัติ.....	3
2.2.1 ความหมายของสมบัติ.....	3
2.2.2.1 ความหมายในเชิงลักษณะของสมบัติ.....	3
2.2.2.2 ความหมายในเชิงลักษณะการปฏิบัติสมบัติ.....	4
2.3 การศึกษาข้อมูลทางสรีรวิทยาที่มีผลต่อสมบัติ.....	4
2.4 อัตราการเดินของหัวใจ.....	5
2.4.1 พัลส์เซนเซอร์.....	7
2.4.2 ไดโอดเปล่งแสง โฟโต้ไดโอด.....	8
2.4.2.1 พื้นฐานการทำงานของไดโอดเปล่งแสง.....	8
2.4.2.2 LED	8
2.4.2.3 ความกว้างของความยาวคลื่นแสงที่กำเนิด LED.....	9

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.4.2.4 วงจรขับ LED.....	9
2.4.2.5 โฟโตไดโอด (Photo Diode)	9
2.4.2.6 พื้นฐานการทำงานโฟโตไดโอด.....	10
2.4.3 ออปแอมป์.....	10
2.4.4 วงจรขยายผลต่างของสัญญาณ (Differential Amplifier)	12
2.4.5 วงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอล.....	13
2.4.6 วงจรกรองความถี่เบื้องต้น (Fundamental Active Filter)	14
2.5 Arduino.....	15
2.5.1. โครงสร้างของบอร์ด Arduino Uno R3.....	15
2.5.2 โครงสร้างเสริมของ Uno R3.....	15
2.6 มอเตอร์.....	17
2.6.1 หลักการทำงานของมอเตอร์กระแสตรง.....	17
2.6.2 โครงสร้างมอเตอร์.....	18
2.7 Magnetic levitation.....	19
บทที่ 3 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน.....	20
3.1 การวางแผนการดำเนินงาน.....	20
3.2 ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล.....	22
3.3 ขั้นตอนการออกแบบและเลือกใช้อุปกรณ์.....	22
3.3.1 การออกแบบและเลือกใช้งานเซนเซอร์.....	22
3.3.2 การออกแบบและการสร้างระบบควบคุมและการแสดงผล.....	23
3.3.3 การออกแบบและการสร้างส่วนแสดงผล.....	24
3.3.3.1 การเลือกมอเตอร์.....	24
3.3.3.2 การเลือกไดรฟ์มอเตอร์.....	24
3.3.3.3 ลูกเหล็กลอย(ส่วนแสดงผล)	25
3.3.4รูปแบบการเขียนโปรแกรม.....	25
3.3.5ขั้นตอนการเขียนโปรแกรม.....	26

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
3.3.5.1 การเรียกใช้งานโปรแกรม.....	26
3.3.5.2 การกำหนดหมายเลขพอร์ต.....	26
3.3.5.3 การ Upload code ลงบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์.....	27
3.3.6 การเขียนโปรแกรม.....	29
บทที่ 4 การทำงาน.....	36
4.1 การทำงานและการทดสอบ.....	36
4.2 ส่วนของซอฟต์แวร์ จะทำงานหลัก เป็น 2 ข้อ.....	37
4.2.1 รับค่าจาก Sensor.....	37
4.2.2 ประมวลผลการทำงานของค่าที่ได้มาและส่งไปยังส่วนแสดงผล.....	37
4.3 ผลการทดสอบของการวัดค่า.....	37
4.3.1 สัญญาณที่ได้จาก Sensor แสดงผลโดย Arduino.....	38
4.3.2 ค่าความผิดพลาดของ Sensor ที่วัดได้.....	38
บทที่ 5 สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	50
5.1 สรุปผลโครงการ.....	50
5.2 ปัญหาและแนวทางการแก้ไข.....	51
5.2.1 ปัญหาที่พบ.....	51
5.2.2 ข้อเสนอแนะ.....	52
บรรณานุกรม.....	53
ภาคผนวก.....	54

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 2.1 การกำหนดค่า Pin.....	7
ตารางที่ 4.1 ตารางเปรียบเทียบขณะปกติ.....	39
ตารางที่ 4.2 ตารางเปรียบเทียบขณะตื่น.....	41
ตารางที่ 4.3 ตารางเปรียบเทียบหลังจากทำสมาธิ.....	42
ตารางที่ 4.4 ตารางเปรียบเทียบหลังจากวิ่ง.....	43
ตารางที่ 4.5 ตารางเปรียบเทียบหลังจากดูหนังผู้ใหญ่.....	44

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 ใช้แสดงพัลส์เซนเซอร์.....	7
2.2 แสดงการทำงานพัลส์เซนเซอร์.....	8
2.3 สัญลักษณ์ของ ออปแอมป์.....	10
2.4 วงจรเทียบเท่า.....	10
2.5 การต่อไฟเลี้ยงบวกและลบให้แก่อปแอมป์.....	11
2.6 วงจรขยายผลต่างของสัญญาณ.....	12
2.7 แสดงบอร์ด Arduino.....	16
2.8 แสดงการทำงานของมอเตอร์.....	17
2.9 แสดงแม่เหล็กที่ใช้แสดงผล.....	19
3.1 ลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน.....	20
3.2 เซนเซอร์วัดอัตราการเต้นของหัวใจ.....	23
3.3 Arduino R3.....	23
3.4 มอเตอร์ 3-6V DC.....	24
3.5 ไดรฟ์มอเตอร์ L298N.....	25
3.6 ลูกเหล็กลอย(ส่วนแสดงผล).....	25
3.7 การกำหนดชื่อบอร์ดเป็น Arduino/Genuino Uno.....	26
3.8 การกำหนดหมายเลขพอร์ต.....	27
3.9 สายต่อ RS232 และพอร์ตที่เชื่อมต่อไปยังคอมพิวเตอร์.....	27
3.10 การสั่งแปรโปรแกรม.....	28
3.11 คำสั่ง Upload Code.....	28
3.12 Flow Chart ของโปรแกรม.....	30
4.1 ส่วนของซอฟต์แวร์.....	35
4.2 ส่วนของฮาร์ดแวร์.....	36
4.3 Sensor Heart rate.....	37
4.4 วัด Heart rate จากพระภิกษุ.....	39
4.5 แสดงค่า Heart rate ของพระภิกษุ.....	39
4.6 กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบสภาวะปกติ.....	44
4.7 กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบสภาวะตื่นเต้น.....	44

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.8 กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบดูหนังผู้ใหญ่.....	45
4.9 กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบหลังจากวิ่ง.....	45
4.10 กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบหลังจากทำสมาธิ.....	46
4.11 กราฟแสดงสัญญาณของความแปรปรวน.....	47
4.12 ตัวรถบังคับทิศทาง.....	47
4.13 การแสดงผลของการโชว์.....	48
4.14 ตัวแสดงผลชนิดแม่เหล็กเหนี่ยวนำ.....	48
4.15 รูปครบบการทำงานของอุปกรณ์.....	49

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปริญญานิพนธ์

โครงการนี้จัดทำขึ้นเพื่อวัดสมาธิของบุคคล 2 คนเพื่อแสดงผลออกมาได้ชัดเจนว่าใครคนใดที่มีสมาธิมากกว่ากันโดยการที่แสดงผลออกมานั้นจะเป็นการแสดงผลโดยการใช้ แรงแม่เหล็กไฟฟ้าเข้ามาเพื่อให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนเมื่อบุคคลที่มีสมาธิมากกว่า โดยสิ่งที่ใช้ในการวัดคือเซนเซอร์ที่วัดจากอัตราการเต้นของหัวใจ โดยในการวัดสมาธิเครื่องมือที่ใช้ได้คือเซนเซอร์วัดชีพจร โดยที่ทำการทดลอง โดยได้นิมนต์พระภิกษุและภิกษุณีเป็นจำนวน 2 รูป นำมาเข้าเครื่องวัดเหล่านี้เพื่อนำมาการทดลอง พร้อมกันนั้นเชิญเพื่อนๆ มาเข้าเครื่องวิทยาศาสตร์นี้เพื่อเข้าอารมณ์ความรู้และบทการทดสอบต่าง ๆ ผลการทดลองนี้ปรากฏว่าพระภิกษุทั้งสอง มีอารมณ์และความถี่ของกราฟซึ่งเราได้นำมาใช้ในการทดลองนั้นมีความแตกต่างกันกับที่วัดจากเพื่อนๆ ที่เชิญมาแสดงให้เห็นว่าเครื่องที่เราทำการทดลองนั้นใช้ได้จริงเพื่อมีการแข่งขันกันระหว่างบุคคล 2 คน และมีการแสดงผลที่ตื่นตาตื่นใจโดยใช้นาฬิกาแม่เหล็กโดยที่มีลูกเหล็กลอยอยู่และเคลื่อนที่ไปตามฝั่งที่ชนะได้

1.2 วัตถุประสงค์ของปริญญานิพนธ์

1. รู้จักและเข้าใจหลักการทำงานของเซนเซอร์วัดอัตราการเต้นของหัวใจ
2. ศึกษาการทำงานและเขียนโปรแกรมควบคุมบน Arduino ไมโครคอนโทรลเลอร์
3. ศึกษาการทำงานของสมดุลงแรงแม่เหล็กไฟฟ้า
4. รู้จักและเข้าใจถึงหลักการของความผิดพลาดต่าง ๆ

1.3 ขอบเขตปริญญานิพนธ์

1. ได้เข้าใจการทำงานของเซนเซอร์อย่างถูกต้อง
2. สามารถส่งค่าที่ได้จากเซนเซอร์มาแสดงผลผ่านส่วนแสดงผลที่เป็นลูกแม่เหล็กด้วยการใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ได้
3. สามารถเปรียบเทียบระดับสมาธิของบุคคล 2 คน ได้
4. เรียนรู้ปัญหาและวงจรที่จะเกิดขึ้นและความผิดพลาดต่าง ๆ

1.4 ขั้นตอนการศึกษา

1. ศึกษาเกี่ยวกับหลักการทางสรีรวิทยาที่เกี่ยวข้องกับสมาธิ
2. หาตัวเซนเซอร์ที่เหมาะสมและติดตั้งอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ศึกษาการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ Arduino
4. ศึกษาลักษณะสัญญาณที่ได้จากเซนเซอร์
5. ศึกษาการทำงานของสนามแม่เหล็กไฟฟ้า
6. ศึกษาการเขียนโปรแกรมควบคุมไมโครคอนโทรลเลอร์ด้วยภาษา C for Arduino
7. ศึกษาและดูการเคลื่อนไหวและสัญญาณที่ส่งออกมาจากไมโครคอนโทรลเลอร์ เพื่อแสดงผลลัพธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีและหลักที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนของการออกแบบและสร้างเครื่องวัดสมาธินั้นแบ่งการทำงานออกได้เป็นสองส่วนด้วยกันคือ ส่วนของฮาร์ดแวร์ซึ่งเป็นส่วนของการวัดอัตราการเต้นของหัวใจส่วนที่สองคือซอฟต์แวร์เป็นส่วนของโปรแกรมที่ใช้ควบคุมการทำงานของชุดวัดในการประมวลผลและแสดงผล ซึ่งมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1) สมาธิ
- 2) การศึกษาข้อมูลทางสรีรวิทยาที่มีผลต่อสมาธิ
- 3) อัตราการเต้นของหัวใจ
- 4) Pulse sensor
- 5) Arduino
- 6) Motor
- 7) Magnetic levitation

2.2 สมาธิ

2.2.1 ความหมายของสมาธิ

การอธิบายความหมายของสมาธิสามารถอธิบายได้ทั้งในเชิงลักษณะผลของสมาธิที่เกิดขึ้นและอธิบายในลักษณะการปฏิบัติ เช่น สมาธิ คือ ความสงบ สบาย และความรู้สึกเป็นสุขอย่างยิ่งที่มนุษย์สามารถสร้างขึ้นได้ด้วยตัวเองเป็นสิ่งที่พระพุทธศาสนากำหนดเอาไว้เป็นข้อควรปฏิบัติเพื่อการดำรงชีวิตประจำวันอย่างเป็นสุขความไม่ประมาทเต็มไปด้วยสติสัมปชัญญะและปัญญา

2.2.1.1 ความหมายในเชิงลักษณะผลของสมาธิ

สมาธิคืออาการที่ใจตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์เดียวอย่างต่อเนื่องหรืออาการที่ใจหยุดนิ่ง แน่วแน่ไม่กระสับกระส่ายไปมาเป็นอาการที่ใจสงบรวมเป็นหนึ่งแน่วแน่มีแต่ความบริสุทธิ์ผ่องใสผุดขึ้นในใจจนกระทั่งสามารถเป็นความบริสุทธิ์นั้นด้วยใจตัวเองอันจะก่อให้เกิดคือทั้งกำลังใจกำลังขวัญกำลังปัญญา และความสุขแก่ผู้ปฏิบัติในเวลาเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1.2 ความหมายในเชิงลักษณะการปฏิบัติสมาธิ

กล่าวอีกนัยหนึ่งในเชิงลักษณะการปฏิบัติสมาธิแปลว่าความตั้งมั่นของจิตหรือสมาธิที่จิตแน่วแน่ต่อสิ่งที่กำหนดหรือการที่จิตกำหนดแน่วแน้อยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ฟุ้งซ่าน

2.3 การศึกษาข้อมูลทางสรีรวิทยาที่มีผลต่อสมาธิ [2]

ในการออกแบบและสร้างเครื่องวัดสมาธินั้นซึ่งในปัจจุบันไม่มีเครื่องวัดที่สามารถบ่งบอกว่ามีสมาธิมากหรือน้อยได้โดยตรงจึงมีแนวคิดวิเคราะห์หลักเกณฑ์ที่ส่งผลต่อสมาธิเพื่อนำสัญญาณที่ได้มาสร้างเครื่องวัดสมาธิทางอ้อมซึ่งนักวิทยาศาสตร์ได้พยายามใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ชนิดต่าง ๆ เท่าที่จะมีได้ มาทำการทดลองบันทึกความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เครื่องมือวัดนั้นจะทำได้แล้ววิเคราะห์แปลผลออกมา เครื่องมือที่ใช้นั้นมีหลายอย่างได้แก่ เครื่องวัดหัวใจ เครื่องวัดคลื่นสมอง เครื่องวัดชีพจร เครื่องวัดลมหายใจ ซึ่งสรุปได้ว่าสมาธิมีผลต่อสรีรวิทยามนุษย์ในการสร้างเครื่องวัดสมาธิในโครงการนี้เราสร้างเครื่องวัดผลของสมาธิที่มีผลต่ออัตราการเต้นของหัวใจ

เป็นที่รับรู้กันมานานแล้วว่าการทำงานของหัวใจนั้นถูกควบคุมโดยระบบประสาทอัตโนมัติ 2 ส่วน ซึ่งทำงานสวนทางกันได้แก่การทำงานของระบบซิมพาเทติก (Sympathetic) ซึ่งหลั่งสารอิพิเนฟรินและสารนอร์อิพิเนฟรินออกมากระตุ้นให้หัวใจเต้นเร็วและแรงขึ้นในสภาวะที่ร่างกายมีความเครียดหรือมีการตื่นตัวในส่วนการทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติด้านตรงข้ามกันคือระบบพาราซิมพาเทติก (Parasympathetic) ซึ่งหลั่งสารอะเซทิลโคลีนออกมาในบริเวณปลายประสาทเวกัสเพื่อให้หัวใจได้ทำงานช้าลงขณะพักผ่อนผลจากการทำงานที่แตกต่างกันของระบบประสาทอัตโนมัติทั้งสองชนิดทำให้เกิดความแปรปรวนในอัตราการเต้นของหัวใจ โดยที่ค่าอัตราการเต้นของหัวใจการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับสมองไม่ว่าจะเป็นอารมณ์ ความเครียด สมาธิ หรือการพักผ่อนนอนหลับ ส่งผลให้อัตราการเต้นของหัวใจมีการเปลี่ยนแปลงไปได้ในหลายๆลักษณะทั้ง ความเปลี่ยนแปลงของค่าอัตราการเต้นของหัวใจมีความสอดคล้องสัมพันธ์กับภาวะทางสรีรวิทยาและพยาธิวิทยา เช่น ผู้ป่วยที่พึ่งผ่านการผ่าตัดเปลี่ยนหัวใจมาใหม่ๆจะมีค่าอัตราการเต้นของหัวใจที่ต่ำมากเมื่อเทียบกับคนปกติเราอาจนำค่าอัตราการเต้นของหัวใจมาพยากรณ์ภาวะของโรคบางอย่าง เช่น ใช้พยากรณ์ภาวะความรุนแรงของอาการกล้ามเนื้อหัวใจตายฉับพลัน ศักยภาพเกี่ยวกับความเครียดและการออกกำลังกาย ใช้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการตรวจวิเคราะห์ค่าอัตราการเต้นของหัวใจจะบ่งบอกให้ทราบว่าหัวใจกำลังทำงานหนักแค่ไหนในแต่ละช่วงเวลานั้นในขณะที่ความแปรปรวนอัตราการเต้นของหัวใจที่คำนวณจากความแตกต่างของแต่ละรอบการเต้นของหัวใจเป็นค่าที่บ่งบอกคุณภาพในจังหวะการเต้นของหัวใจหากว่าหัวใจมีการเต้นในระดับจังหวะเดียวกันเสมอค่าอัตราการเต้นหัวใจก็จะต่ำตรงกันข้ามกันหากหัวใจมีการเปลี่ยนจังหวะการเต้นไปมาเดี๋ยวเร็วเดี๋ยวช้าซึ่งมีผลให้อัตราการเต้นหัวใจมีระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดับสูงขึ้นการเปลี่ยนแปลงของค่าอัตราการเต้นหัวใจจึงสื่อให้เห็นสภาวะการทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติซึ่งทำงานผ่านระบบควบคุมเชิงสรีระสำคัญๆภายในร่างกายมนุษย์ระบบดังต่อไปนี้

- 1) ระบบหายใจ
- 2) ระบบควบคุมแรงดันเลือด
- 3) ระบบควบคุมอุณหภูมิ
- 4) ระบบควบคุมปริมาณเลือด
- 5) ระบบประสาทส่วนกลาง

2.4 อัตราการเต้นของหัวใจ [5]

อัตราการเต้นของหัวใจมีความสัมพันธ์กับอัตราการเต้นของชีพจรซึ่งการตรวจค่าสัญญาณชีพจรสามารถบอกได้ถึงอัตราการเต้นของหัวใจ

การตรวจชีพจรโดยการตรวจนับอัตราชีพจรเป็นจำนวนครั้งต่อ 1 นาที การตรวจจังหวะการเต้น (Rhythm) ว่ามีจังหวะสม่ำเสมอ (Regular) หรือมีจังหวะไม่สม่ำเสมอ (Irregular) นอกจากนั้นเราต้องตรวจสอบคุณภาพของชีพจร (Pulse quality) ว่าเป็นชีพจรบางเบา (Thready) หรือการที่ชีพจรตึง (Bounding) หรืออ่อนแรง (Weak)

ตำแหน่งที่นิยมใช้ตรวจชีพจรคือ หลอดเลือดแดง (radial) ที่ส่วนข้อมือโดยผู้ตรวจใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนางของมือข้างขวาคลำหาชีพจรของหลอดเลือดแดง (radial) ซึ่งอยู่ตรงร่องระหว่างกระดูกเรเดียส และเอ็นกล้ามเนื้อเฟลกเซอร์ตำแหน่งอื่นที่ใช้ได้นั้นได้แก่หลอดเลือดแดง lunar หลอดเลือดแดง brachial และหลอดเลือดแดง carotid นับการเต้นของชีพจรในหนึ่งนาทีและสังเกตว่าการเต้นมีจังหวะสม่ำเสมอหรือไม่ถ้ามีจังหวะสม่ำเสมออาจจับเวลาเพียง 15 วินาทีแล้วคูณด้วย 4 แต่ถ้ามีจังหวะไม่สม่ำเสมอต้องนับจนครบหนึ่งนาทีให้สังเกตความกว้างและลักษณะของคลื่นของชีพจรจากการคลำด้วยอัตราชีพจรปกติอยู่ที่ 60 - 100 ครั้งต่อนาทีโดยจะพบมีอัตราชีพจรที่ต่ำได้ในนักกีฬาที่ได้รับการฝึกฝนสม่ำเสมอและพบว่ามีอัตราชีพจรที่สูงในผู้มีความวิตกกังวลในทางการแพทย์ถือว่าค่าอัตราชีพจรที่ต่ำกว่า 60 ครั้งต่อนาทีเป็นภาวะหัวใจเต้นช้า (bradycardia) และอัตราชีพจรที่เต้นมากกว่า 100 ครั้งต่อนาทีเป็นภาวะหัวใจเต้นเร็ว (tachycardia) ซึ่งจังหวะการเต้นของชีพจรที่ปกติจะมีความสม่ำเสมอบางครั้งอาจพบ premature ventricular contractions (PVCs) ได้ เช่น ในผู้สูบบุหรี่ เครียด อ่อนเพลีย หรือจากฤทธิ์ของยา เช่น epinephrine หรือ alcohol ถ้าพบ PVCs มากกว่า 5 ใน 1 นาที ให้นึกถึงความผิดปกติที่เกี่ยวข้องโดยการมี PVCs จะบ่งชี้ถึงภาวะกล้ามเนื้อหัวใจมีความไวเกินต่อการ กระตุ้น (myocardial irritability) และอาจเกิดการเต้นระริกของหัวใจ (ventricular fibrillation) อีกลักษณะหนึ่งที่สำคัญ และพบได้คือการที่จังหวะ

การเต้นของชีพจรยังคงมีความสม่ำเสมอแต่จะมีความแรงและอ่อนสลับกันเรียกลักษณะนี้ว่าชีพจรแรงสลับเบา (pulses alternant) มักพบมาก ในรายที่เกิดมีความล้มเหลวของหัวใจห้องล่างซ้าย ความดันเลือดสูงระดับรุนแรง และโรคของหลอดเลือด coronary

คุณภาพของชีพจร ซึ่งอธิบายถึงชีพจรบางเบา ชีพจรเค็ง หรือชีพจรอ่อน โดยจะพบลักษณะที่มีชีพจรเต้นในรายความดันเลือดสูงระดับรุนแรงและจะพบชีพจรบางเบาจนชีพจรอ่อนมากในรายที่มีความดันเลือดต่ำและเป็นสัญญาณของภาวะช็อก

การเต้นของหัวใจคือจำนวนครั้งในการบีบตัวของหัวใจใน 1 นาที ในการวัดอัตราการเต้นของหัวใจ สามารถวัดได้โดยวัดจากการขยายตัวของหลอดเลือดหรือที่เรียกว่าชีพจร

ชีพจรคือคลื่นที่เกิดจากการหดหรือขยายตัวของหลอดเลือดแดงเนื่องจากการไหลผ่านของเลือดโดยธรรมชาติของหลอดเลือดแดงมีความยืดหยุ่นได้และมีกล้ามเนื้อเรียบห่อหุ้มหลอดเลือด เมื่อ หัวใจบีบ 1 ครั้งเลือดจำนวนหนึ่งจะถูกสูบฉีดเข้าไปในหลอดเลือดแดงดันให้หลอดเลือดแดงขยายออก เมื่อแรงดันในหลอดเลือดลดลงหลอดเลือดจะยุบตัวกลับประกอบกับการหดตัวของกล้ามเนื้อในหลอดเลือดทำให้หลอดเลือดตีบแคบลงเป็นการช่วยดันเลือดให้เคลื่อนไปสู่อวัยวะส่วนปลายต่อไปในการทำงานของระบบการไหลเวียนเลือดหัวใจจะบีบและคลายตัวสลับกันเป็นจังหวะหลอดเลือดจึงยืดและยุบตัวเป็นจังหวะตามไปด้วยทำให้เกิดคลื่นที่เห็นได้หรือสัมผัสได้ตำแหน่งที่เราจะพบ ชีพจรมีอยู่หลายแห่งในร่างกายทุกแห่ง เป็นส่วนของร่างกายที่เส้นเลือดแดงอยู่ต้นหรือใกล้ผิวหนัง ได้แก่ ที่บริเวณขมับ ด้านข้างของคอ ใต้ข้อมือ ข้อพับของข้อศอก ขาหนีบ ข้อพับเข่า ข้อเท้า และหลัง เท้า เป็นต้น

หน้าที่สำคัญของเลือด

- 1) ลำเลียงอาหารให้แก่เซลล์ทั่วร่างกาย
- 2) ลำเลียงออกซิเจนไปให้เซลล์ต่าง ๆ
- 3) รักษาความสมดุลของจำนวนของเหลวที่อยู่ในเซลล์ นอกเซลล์ระหว่างเซลล์
- 4) รักษาสภาพความเป็นกรด - ด่างในร่างกาย
- 5) กำจัดของเสียภายในเซลล์ออกไปยังไต ผิวหนัง ปอด ต่อมเหงื่อ เพื่อขับออกจาก ร่างกาย

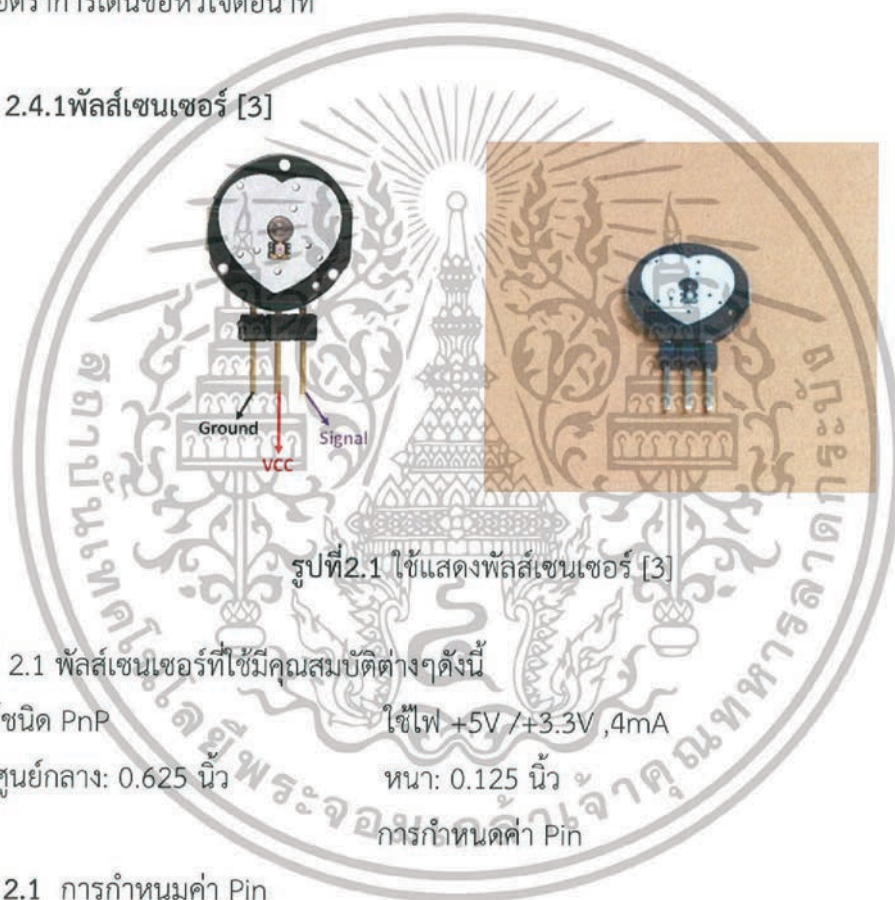
หัวใจ (Heart) ขนาดปกติน้ำหนัก 350 กรัม ส่วนประกอบส่วนใหญ่ประกอบด้วยกล้ามเนื้อหัวใจ มี 4 ห้อง ความหนาของผนังต่างกันคือ ผนังห้องล่างหนากว่าห้องบนเพราะทำงานหนักกว่าโดยเฉพาะห้องล่างซ้ายใหญ่สุดผนังหนา สุดหน้าที่หัวใจห้องบน คือ แห่รับเลือดห้องล่างสูบฉีดเลือดออกจากหัวใจ การทำงานของหัวใจมีการเปลี่ยนแปลงแยกได้ 2 ส่วนดังนี้

- 1) อัตราการเต้นของหัวใจ (Heart rate)
- 2) จำนวนเลือดที่หัวใจบีบตัวส่งออกมาแต่ละครั้ง (Stroke volume)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราการเต้นของหัวใจเพศชายประมาณ 72 ครั้งต่อนาที และเพศหญิงเร็วกว่าชาย 10 % ค่าปกติของชีพจรระหว่าง 50 - 100 ครั้งต่อนาที คนปกติมีอัตราการเต้นของหัวใจในช่วงดังกล่าวนี้ได้หมายความว่าคนที่การเต้นต่างจากผิดปกติการออกกำลังกายการเต้นของหัวใจเพิ่มขึ้นทันทีจำนวนเลือดที่หัวใจบีบแต่ละครั้งปกติมีค่า 60 - 70 ลบ.ซม. ปัจจัยอื่น เช่น ขนาด เพศ อายุเพศหญิงจะน้อยกว่าเพศชายราว 25 % จำนวนเลือดที่หัวใจบีบจึงมีค่าสูงโดยอัตราการเต้นหัวใจสูงสุดคือออกกำลังกายอย่างหนักจนหัวใจเต้นถึงระดับหนึ่งคนปกติอัตราการเต้นสูงสุดถึง 200 ครั้งต่อนาทีและลดลงเมื่ออายุมากจำนวนเลือดที่ได้ส่งออกจากหัวใจต่อนาทีคือจำนวนเลือดที่หัวใจสูบออกไปในเวลา 1 นาที หรือปริมาณเลือดที่สูบออกใน 1 ครั้งคูณอัตราการเต้นของหัวใจต่อนาที

2.4.1 ฟัลส์เซนเซอร์ [3]

รูปที่ 2.1 ใช้แสดงฟัลส์เซนเซอร์ [3]

จากรูปที่ 2.1 ฟัลส์เซนเซอร์ที่ใช้มีคุณสมบัติต่างๆดังนี้

เซ็นเซอร์ชนิด PnP

เส้นผ่านศูนย์กลาง: 0.625 นิ้ว

ใช้ไฟ +5V / +3.3V , 4mA

หนา: 0.125 นิ้ว

การกำหนดค่า Pin

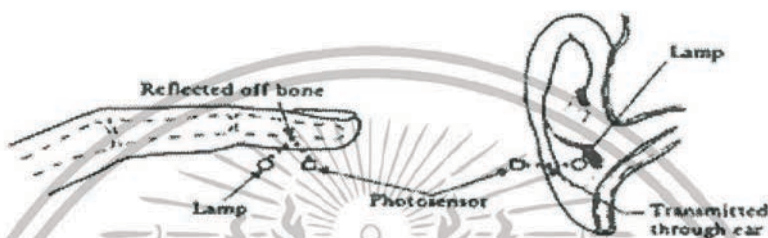
ตารางที่ 2.1 การกำหนดค่า Pin

Pin Number	Pin Name	Wire Color	Description
1	สายดิน	ดำ	ต่อสายดิน
2	สายไฟ	แดง	ต่อกับซัพพลาย 3.3v/5v
3	สัญญาณ	ม่วง	สายสัญญาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำงานของพัลส์เซนเซอร์

พัลส์เซนเซอร์พื้นฐานประกอบด้วยไดโอดเปล่งแสงและเครื่องตรวจจับเช่น ตัวต้านทานการตรวจจับแสงหรือโฟโตไดโอดจังหวะการเต้นของหัวใจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของการไหลเวียนของเลือดไปยังส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเมื่อเนื้อเยื่อส่องสว่างด้วยแหล่งกำเนิดแสงแสงคือแสงที่เปล่งออกมาจากหลอดไฟ LED มันจะสะท้อน (เนื้อเยื่อนี้) หรือส่งแสง (ใบหูส่วนล่าง) แสงบางส่วนดูดซับโดยเลือดดังรูปที่ 2.2 และเครื่องรับแสงจะส่งผ่านหรือสะท้อนแสงปริมาณแสงที่ดูดซับขึ้นอยู่กับปริมาณเลือดในเนื้อเยื่อนั้นเอาต์พุตของเครื่องตรวจจับอยู่ในรูปของสัญญาณไฟฟ้าและเป็นสัดส่วนกับอัตราการเต้นของหัวใจ

รูปที่ 2.2 แสดงการทำงานของพัลส์เซนเซอร์ [4]

2.4.2 ไดโอดเปล่งแสงโฟโตไดโอด

2.4.2.1 พื้นฐานการทำงานของไดโอดเปล่งแสง

ไดโอดเปล่งแสงมันเป็นตัวเลือกอันดับแรกๆในการใช้เป็นแหล่งกำเนิดแสงเพื่อตรวจจับสัญญาณหรือตรวจวัดค่าต่างๆในเครื่องมือที่ใช้วิธีการทางแสงแต่ไม่ต้องการพลังงานแสงมากนักเนื่องจากการใช้งานที่ง่าย เช่น เครื่องมือในการวัดหาค่าเบอร์เซ็นต์ความอืดตัวของออกซิเจนในเลือด และหาอัตราการเต้นของหัวใจผ่านปลายนิ้วมือ หรือต่งหู ที่มีการใช้งานอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เนื่องจาก LED มีขนาดเล็กน้ำหนักเบา ราคาไม่แพง ความเข้มแสงที่เปล่งออกมาพอเพียงที่จะส่งผ่านปลายนิ้วมือได้มีความยาวคลื่นแสงให้เลือกมากมายหลายความยาวคลื่นในช่วงตั้งแต่แสงสีน้ำเงินจนถึงแสงย่านอินฟราเรดนอกจากนี้การออกแบบวงจรขับ LED ให้เปล่งแสง ออกมาได้โดยง่ายใช้พลังงานไม่มากเทคนิคไม่ซับซ้อนจนเกินไป

2.4.2.2 LED

เป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์สารที่ตัวนำทางแสง (optoelectronics) ที่กำเนิดแสงจากการปลดปล่อยพลังงานของอิเล็กตรอนแล้วให้ความยาวคลื่นแสง (photon) ออกมาจากการรวมตัวกันของพาหะส่วนน้อยบริเวณรอยต่อ P-N ในขณะที่ได้รับไบอัสตรง LED ส่วนใหญ่จะทำจากสารกึ่งตัวนำธาตุหมู่ III-V, I-VI และหมู่ IV

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2.3 ความกว้างของความยาวคลื่นแสงที่กำเนิด LED

สิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาอีกประการหนึ่งคือช่วงความกว้างของความยาวคลื่นแสง (band width consideration) ที่กำเนิดจาก LED เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบจากสิ่งต่าง ๆ

2.4.2.4 วงจรขับ LED

เป็นวงจรพื้นฐานในการใช้งานเพื่อขับ LED ให้เปล่งแสงออกมาโดยที่ค่าความต้านทานที่ต่ออนุกรมอยู่กับ LED จะเป็นตัวจำกัดกระแสที่ไหลผ่าน LED ไม่ให้เกิดความเสียหายขึ้น และเป็นตัวจำกัดค่าความเข้มแสงที่กำเนิดออกมาสามารถคำนวณได้โดยใช้แรงดันไฟเลี้ยงของวงจรลบด้วยค่าแรงดันไบอัสตรงของ LED หาดด้วยค่ากระแสที่เราต้องการให้ไหลผ่าน LED ซึ่งต้องได้เพียงพอที่จะทำให้ LED เปล่งแสงออกมาและต้องไม่ให้ค่ากระแสในขณะไบอัสตรงมีค่ามากเกินไปจนเกิดความเสียหายโดยค่าของแรงดันไบอัสตรงและค่ากระแสที่ LED ยอมให้ไหลผ่านได้โดยไม่ เกิดความเสียหายสามารถดูได้จาก specifications ของ LED แต่ละตัว นอกจากนี้ค่าความต้านทานที่ ต่ออนุกรมกับ LED ยังทำหน้าที่เป็นตัวจำกัดกระแสไบอัสกลับไม่ให้มีมากเกินไปนั้น LED เกิดความเสียหาย หากว่าแหล่งจ่ายไฟมีการเปลี่ยนขั้ว เช่น กรณีนำ LED ไปใช้งานกับแรงดันไฟฟ้ากระแสสลับ

2.4.2.5 โฟโตไดโอด (Photo Diode)

ในการทดลองครั้งนี้ ได้เลือกอุปกรณ์รับแสงและเปลี่ยนพลังงานแสงให้เป็นพลังงานไฟฟ้า โดยใช้โฟโตไดโอดเนื่องจากค่าของกระแสหรือแรงดันที่ออกมาจะเป็นสัดส่วนโดยตรงกับความเข้มแสงที่ตกกระทบ การใช้งานไม่ยุ่งยากและมีความไว (response time) ในการตอบสนองต่อแสง ที่มาตกกระทบเร็ว โฟโตไดโอดรอยต่อ P-N จะประกอบด้วยสารกึ่งตัวนำชนิด N และอีกด้านหนึ่งจะเป็นสารกึ่งตัวนำชนิด P นอกจากนี้โฟโตไดโอดยังเป็นอุปกรณ์รับแสงและเปลี่ยนพลังงานแสงเป็นกระแสไฟฟ้านั้นที่มีราคาไม่สูงมากนักและกระแสเอาต์พุตที่ได้มีความเป็นเชิงเส้นเป็นสัดส่วนกัน โดยตรงกับกับความเข้มแสงที่มาตกกระทบ

2.4.2.6 พื้นฐานการทำงานโฟโตไดโอด

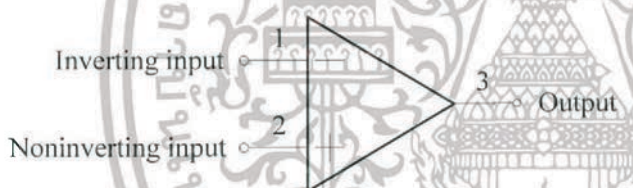
โฟโตไดโอด (Photo Diode) เป็นอุปกรณ์เชิงแสงชนิดหนึ่งทีประกอบด้วยสารกึ่งตัวนำชนิด P และสารกึ่งตัวนำชนิด N รอยต่อจะถูกห่อหุ้มด้วยวัสดุที่แสงผ่านได้ เช่น กระจกใสโฟโตไดโอดจะมีอยู่ 2 แบบ คือแบบที่ตอบสนองต่อแสงที่เรามองเห็นและแบบที่ตอบสนองต่อแสงในย่านอินฟราเรดในการใช้งานจะต้องต่อโฟโตไดโอดในลักษณะไบอัสกลับ

โฟโตไดโอด (Photo Diode) จะยอมให้กระแสไหลผ่านได้มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับปริมาณความเข้มของแสงเมื่อโฟโตไดโอดได้รับไบอัสกลับ (Reverse Bias) ด้วยแรงดันค่าหนึ่งและมีแสงมาตกกระทบบที่บริเวณรอยต่อถ้าแสงที่มาตกกระทบบมีความยาวคลื่นหรือแลมด้า ที่เหมาะสม จะมีกระแสไหลในวงจร โดยกระแสที่ไหลในวงจรจะแปรผกผันกับความเข้มของ แสงที่มาตกกระทบบคือลักษณะทั่วไปของไบอัสตรง (Forward Bias) และจะยังคงเหมือนกับ ไดโอด ธรรมดาที่ยอมให้กระแสไหลผ่านได้

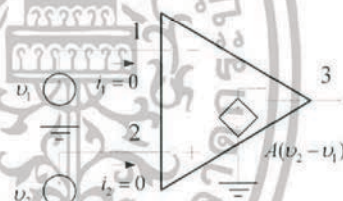
โฟโตไดโอดเมื่อเปรียบเทียบกับ LDR (ตัวต้านทานที่แปรค่าตามแสง) แล้วทำให้โฟโตไดโอดมีการเปลี่ยนแปลงค่าความต้านทานเร็วกว่า LDR มากจึงนิยมนำไปประยุกต์ใช้งานวงจรที่ต้องการความเร็วสูง เช่น เครื่องนับสิ่งของตัวรับรีโมทคอนโทรลและวงจรถักขโมยอินฟราเรด เป็นต้น

2.4.3 ออปแอมป์

ตัวขยายสัญญาณเชิงดำเนินการ (Operational Amplifier) หรือเรียกสั้นๆว่า OP AMP เป็นวงจรขยายสัญญาณที่มีอัตราขยายแรงดันสูงตอบสนองความถี่ได้กว้างตั้งแต่ DC จนถึงความถี่สูงหลายเมกะเฮิรตซ์ และมีความสามารถในการกำจัดสัญญาณรบกวน สัญลักษณ์ของ ออปแอมป์ แสดงไว้ในรูปที่ 2.3 โดยแรงดันที่ขา output เทียบกับกราวด์ในวงจรจะขึ้นอยู่กับผลต่างของแรงดันที่ขา inverting input และขา noninverting input ซึ่งรูปที่ 2.4 แสดงวงจรเทียบเท่าของ ออปแอมป์

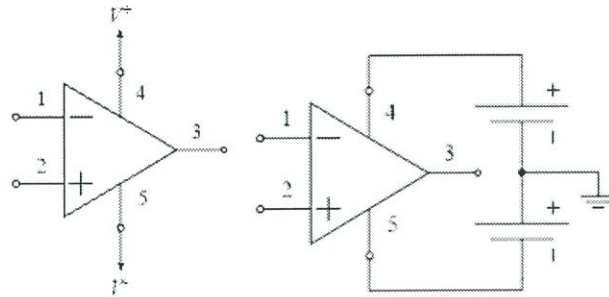

รูปที่ 2.3 สัญลักษณ์ของ ออปแอมป์

รูปที่ 2.4 วงจรเทียบเท่า

เพื่อให้ออปแอมป์ สามารถทำงานกับไฟ DC และ AC ได้จะต้องให้ไฟเลี้ยงบวกและลบดังรูปที่ 2.5 ออปแอมป์ตัวแรกออกแบบโดยนาย C. A. Lovell ในห้องทดลองของ Bell Lab เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนปืนใหญ่ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยที่วงจรภายในสร้างขึ้นจากหลอดสุญญากาศจำนวนมาก ต่อมาในปี ค. ศ. 1948 นาย George Philbrick สามารถออกแบบ ออป-แอมป์ ให้มีขนาดกระทัดรัด ทำให้ออปแอมป์ ได้รับความนิยมใช้ในงานคำนวณโดยเป็นส่วนหนึ่งของ Analog Computer เพื่อใช้ในการบวก การลบ การอินทิกรัล และการสเกล ซึ่งเป็นที่มาของชื่อ Operational amplifier

รูปที่ 2.5 การต่อไฟเลี้ยงบวกและลบให้แก่อปแอมป์

ในต้นทศวรรษที่ 1960 ได้มีการใช้ทรานซิสเตอร์แทนหลอดสุญญากาศทำให้ขนาดของตัวออปแอมป์ ลดเหลือเพียงแผ่นวงจรมินิเล็ก ๆ จึงทำให้มีการใช้งานออปแอมป์แพร่หลายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นงานปรับแต่งสัญญาณ การใช้งานในเครื่องมือวัดและทดสอบ และระบบควบคุมในงานอุตสาหกรรมจากความก้าวหน้าในการผลิตวงจรรวม(Integrated Circuit: IC) วงจรทั้งหมดของออป-แอมป์สามารถผลิตรวมไว้บนแผ่นซิลิกอนขนาดจิ๋ว ซึ่งจะถูกรวบรวมในตัวถังพลาสติกแบบ DIP-8 ขา ไอซีออปแอมป์ยุคแรกคือ เบอร์ 709 ของบริษัท Fairchild ในปี ค. ศ. 1965 และไอซีออปแอมป์ยุคที่สอง คือ เบอร์ 741 ในปี ค. ศ. 1968 โดยออปแอมป์ 741 ยังคงได้รับความนิยมจนถึงปัจจุบันราคาของไอซีออปแอมป์นั้นพอๆ กับทรานซิสเตอร์หนึ่งตัว

คุณสมบัติของออปแอมป์ในอุดมคติ

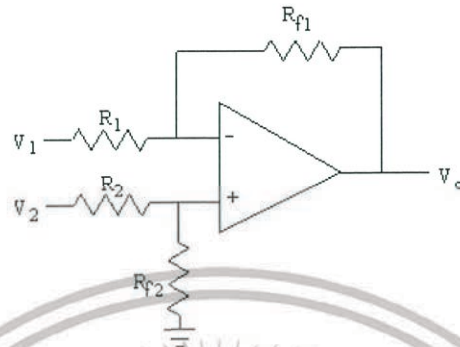
- 1) อัตราการขยายเป็นอนันต์
- 2) Input impedance มีค่าเป็นอนันต์
- 3) Output Impedance มีค่าเท่ากับศูนย์
- 4) สามารถขยายสัญญาณได้ทั้ง AC และ DC
- 5) การทำงานไม่ขึ้นอยู่กับอุณหภูมิ

เมื่อศึกษาคุณสมบัติของออปแอมป์ในอุดมคติแล้วพบว่าออปแอมป์ได้รวมข้อดีของส่วนวงจรรขยายไว้ได้อย่างครบถ้วนเนื่องจากมีอัตราขยายเป็นอนันต์และสามารถขยายสัญญาณได้ทั้งไฟกระแสสลับและไฟกระแสตรงการนำไปใช้งานในบางครั้งเมื่อต้องการลดอัตราขยายก็สามารถทำได้โดยการป้อนกลับ (Feed Back) นั้นเพื่อมาลดอัตราขยายลงและอิมพีแดนซ์ทางอินพุตมีอิมพีแดนซ์สูงมากจึงทำให้เหมือนไม่มีกระแสอินพุตไหลเลยลักษณะเช่นนี้จึงทำให้วงจรทางอินพุตไม่ไหลตรงจรส่งกำลังในส่วนหน้าเช่นเดียวกันที่เอาต์พุตอิมพีแดนซ์เป็นศูนย์สามารถนำไปเชื่อมต่อกับวงจรอื่นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.4 วงจรขยายผลต่างของสัญญาณ (Differential Amplifier)

วงจรขยายผลต่างของสัญญาณทำหน้าที่ขยายสัญญาณที่ต่างกันของขั้วด้านบวกกับขั้วด้านลบโดยลักษณะการเชื่อมต่อวงจร แสดงในภาพที่

รูปที่ 2.6 วงจรขยายผลต่างของสัญญาณ

จากวงจรในรูปที่ 2.6 ทำการวิเคราะห์โดยใช้วิธี Superposition สามารถทำได้โดย ลัดวงจร V_2 ของวงจรถูกจุดกราวด์ทำให้วงจรดังกล่าวเสมือนกับวงจรขยายสัญญาณแบบกลับเฟส (Inverting Amplifier) ดังนั้นแรงดันที่ได้ จะกำหนดให้เป็นแรงดัน V_{01} ซึ่งมีค่าเท่ากับ

$$V_{01} = -\frac{R_{f1}}{R_1} \cdot V_1$$

จากนั้นทำการลัดวงจรแรงดัน V_1 ของวงจรถูกกราวด์ เมื่อพิจารณาแรงดันจากขั้วด้านบวก เปรียบเทียบกับแรงดัน V_2 จะเห็นว่ามี การเชื่อมต่อวงจรแบบวงจรแบ่งแรงดัน ดังนั้นแรงดันที่ขั้วด้านบวก (V_A) มีค่าเท่ากับ

$$V_A = \left[\frac{R_{f2}}{R_{f2} + R_2} \right] \cdot V_2$$

จากคุณสมบัติของออปแอมป์ทางอุดมคติ ที่กล่าวไว้ว่าแรงดันขั้วเข้าด้านบวก V_A มีค่าเท่ากับที่ขั้วด้านลบ V_B และไม่มีกระแสไหลไปยังขั้วของออปแอมป์ ดังนั้นกระแสที่ไหลผ่านความต้านทาน R_1 มีค่าเท่ากับกระแสที่ไหลผ่านความต้านทาน R_{f1} โดยกระแสที่ไหลผ่านนั้นความต้านทาน R_1 จะมีค่าเท่ากับ

$$I_{R1} = \frac{-V_A}{R_1} = \frac{R_{f2} \cdot V_2}{(R_{f2} + R_2) \cdot R_1}$$

ดังนั้นแรงดัน V_{02} มีค่าเท่ากับแรงดันตกคร่อมความต้านทาน R_1 รวมกับแรงดันตกคร่อม ความต้านทาน R_{f1} เพราะฉะนั้นเราสามารถหาแรงดัน V_{02} ได้จาก

$$V_{02} = \left[\frac{R_{f2} \cdot V_2}{(R_{f2} + R_2) \cdot R_1} \right] \cdot R_{f1} + \left[\frac{R_{f2} \cdot V_2}{R_{f2} + R_2} \right]$$

$$\therefore V_{02} = \left[\frac{1 + \frac{R_{f1}}{R_1}}{1 + \frac{R_2}{R_{f2}}} \right] \cdot V_2$$

จากวงจรในรูปที่ 2.6 แรงดัน V_0 มีค่าเท่ากับ

$$V_0 = V_{01} + V_{02}$$

$$V_0 = \left[\frac{1 + \frac{R_{f1}}{R_1}}{1 + \frac{R_2}{R_{f2}}} \right] \cdot V_2 - \left(\frac{R_{f1}}{R_1} \right) \cdot V_1$$

2.4.5 วงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอล

ในการรับสัญญาณจากตัวตรวจจับ (Sensor) ที่เป็นสัญญาณอนาล็อกในรูปของแรงดันหรือกระแสที่เปลี่ยนแปลง เช่น ตัวตรวจจับอุณหภูมิ ความดัน แสง ฯลฯ มาประมวลผลด้วยตัวประมวลผลที่เป็นวงจรดิจิตอล ไมโครโพรเซสเซอร์ หรือไมโครคอมพิวเตอร์ จะต้องมีการเปลี่ยนสัญญาณอนาล็อกจากตัวตรวจจับเหล่านั้นให้เป็นสัญญาณดิจิตอล โดยใช้วงจรที่เรียกว่า วงจร Analog to Digital Converter (ADC) ซึ่งวิธีการในการแปลงสัญญาณจากอนาล็อกเป็นดิจิตอลมีหลายวิธีด้วยกันตั้งแต่ใช้วงจรแปลงสัญญาณจากอนาล็อกเป็น Counter Ramp ADC, แบบ Linear Ramp ADC, แบบ Dual Slope ADC หรือแบบ Successive Approximation ADC ซึ่งวงจรดังกล่าวนี้อาจอยู่ในรูปของวงจรที่ประกอบด้วยวงจรเปรียบเทียบแรงดัน และวงจรเข้ารหัส หรือวงจรที่ประกอบด้วยวงจรเปรียบเทียบแรงดันวงจรนับ วงจรเปลี่ยนสัญญาณจากดิจิตอลเป็นอนาล็อก รวมทั้งที่สร้างเป็นไอซีสำเร็จรูปที่ใช้สำหรับแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอลโดยเฉพาะในการทดลองนี้จะเป็นการทดลองเพื่อทดสอบคุณสมบัติของวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอลแบบ Parallel Comparator ADC และไอซีสำเร็จรูปเบอร์ ADC0804 ซึ่งเป็นไอซีในการแปลงสัญญาณจากอนาล็อกเป็นดิจิตอลขนาด 8 บิตวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอลเป็นวงจรที่ทำหน้าที่แปลงสัญญาณอนาล็อกที่อยู่ในรูปของแรงดันหรือกระแสที่เปลี่ยนแปลงให้เป็นสัญญาณดิจิตอลเพื่อส่งไปยังส่วนประมวลผลที่ใช้วงจรดิจิตอลไมโครโพรเซสเซอร์หรือไมโครคอมพิวเตอร์

2.4.6 วงจรกรองความถี่เบื้องต้น (Fundamental Active Filter)

วงจรกรองความถี่ (Filters) สามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบใหญ่ ๆ คือ แบบพาสซีฟ (Passive filters) และแบบแอคทีฟ (Active filters) วงจรกรองความถี่เป็นวงจรที่สามารถทำหน้าที่เลือกความถี่ที่ต้องการหรือตัดความถี่ที่ไม่ต้องการออกก็ได้ การใช้งานวงจรกรองความถี่สามารถใช้กรอง

สัญญาณรบกวนตั้งนั้นอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในวงจรกรองความถี่ ถ้าเป็นแบบพาสซีฟจะใช้ตัวต้านทาน ตัวเก็บประจุและตัวเหนี่ยวนำส่วนในวงจรกรองความถี่แบบแอคทีฟจะใช้ตัวต้านทานตัวเก็บประจรร่วมกับอุปกรณ์ที่สามารถทำการขยายสัญญาณ เช่น ออปแอมป์ทำให่วงจรกรองความถี่แบบ แอคทีฟมีข้อดีกว่าแบบพาสซีฟ คือ

- 1) ไม่มีการสูญเสียของสัญญาณเนื่องจากออปแอมป์สามารถทำการขยายสัญญาณเพื่อชดเชยการลดทอนของสัญญาณได้
- 2) ราคาถูกโดยเฉลี่ยแล้ววงจรกรองความถี่แบบแอคทีฟจะมีราคาถูกกว่าแบบพาสซีฟเนื่องจากตัวเหนี่ยวนำที่ใช้ในแบบพาสซีฟมีราคาแพง และสร้างได้ยากกว่า
- 3) การปรับค่าวงจรกรองความถี่แบบแอคทีฟสามารถปรับค่าความถี่ที่ต้องการได้ง่ายภายใต้ย่านความถี่ที่กว้างกว่าที่สามารถปรับได้ในแบบพาสซีฟการแยกระหว่างอินพุตและเอาต์พุตเนื่องจากวงจรกรอง
- 4) ความถี่แบบแอคทีฟมีการใช้ออปแอมป์ประกอบในวงจรจึงทำให่วงจรกรองความถี่แบบนี้มีอินพุตอิมพีแดนซ์สูงและเอาต์พุต อิมพีแดนซ์ต่ำ ทำให้ไม่มีผลการรบกวนกันระหว่างแหล่งจ่ายสัญญาณอินพุตและโหลด แต่อย่างไรก็ตามการกรองความถี่แบบแอคทีฟก็มีข้อเสียอยู่บางประการ เมื่อเทียบกับแบบพาสซีฟ
- 5) การตอบสนองความถี่วงจรกรองความถี่แบบแอคทีฟมีความสามารถในการตอบสนองความถี่ได้แคบกว่าแบบพาสซีฟเนื่องจากขีดจำกัดของออปแอมป์ยกตัวอย่างเช่นออปแอมป์เบอร์ 741 มีความสามารถในการตอบสนองความถี่ได้เพียง 1 MHz
- 6) แหล่งจ่ายไฟเลี้ยง เนื่องจากการใช้ออปแอมป์ทำให้ต้องใช้แหล่งจ่ายไฟเลี้ยงในการทำงานในขณะที่แบบพาสซีฟไม่ต้องใช้แหล่งจ่ายไฟเลี้ยง

วงจรกรองความถี่แบบแอคทีฟฟิลเตอร์มีอยู่ด้วยกัน 4 แบบ ตามหน้าที่การทำงานคือ

- 1) วงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน (Low-Pass Filter, LPF) เป็นวงจรที่ยอมให้ความถี่ต่ำผ่านไป ได้ดี และทำการลดทอนสัญญาณที่มีความถี่สูงออกไป
- 2) วงจรกรองความถี่สูงผ่าน (High-Pass Filter, HPF) เป็นวงจรที่ยอมให้ความถี่สูงผ่านไป ได้ดี และทำการลดทอนสัญญาณที่มีความถี่ต่ำออกไป
- 3) วงจรกรองแถบความถี่ผ่าน (Band-Pass Filter, BPF) เป็นวงจรที่ยอมให้ช่วงความถี่บาง ช่วงผ่านไป ได้ดีและทำการลดทอนสัญญาณที่มีความถี่ต่ำกว่าและสูงกว่าออกไป
- 4) วงจรกำจัดแถบความถี่ (Band-Reject Filter, BRF) เป็นวงจรที่ยอมให้ความถี่ต่ำกว่าและ สูงกว่าผ่านไป ได้ดี และทำการลดทอนสัญญาณในช่วงแถบความถี่ที่กำหนดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 Arduino [6]

Arduino เป็นบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ตระกูล AVR ที่มีการพัฒนาแบบ Open Source คือมีการเปิดเผยข้อมูลทั้งด้าน Hardware และ Software ตัวบอร์ด Arduino ถูกออกแบบมาให้ใช้งานได้ง่ายดั่งนั้นจึงเหมาะสำหรับผู้เริ่มต้นศึกษา ทั้งนี้ผู้ใช้งานยังสามารถดัดแปลง เพิ่มเติม พัฒนาต่อยอดทั้งตัวบอร์ดหรือโปรแกรมต่อได้อีกด้วย

2.5.1 โครงสร้างของบอร์ด Arduino Uno R3

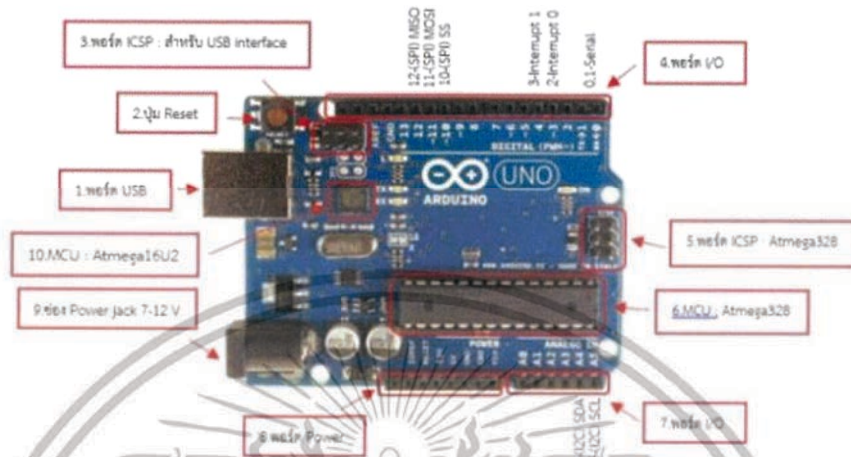
Arduino Uno เป็นบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ที่ใช้ ATmega328 (แผ่นข้อมูล) มีอินพุต / เอาต์พุต 14 อินพุต (6 สามารถใช้เป็นเอาต์พุตPWM), 6 อินพุตแบบอนาล็อก, ตัวเรโซเนเตอร์เซรามิก 16 MHz, การเชื่อมต่อ USB, แจ็คไฟ, ส่วนหัว ICSP และปุ่มรีเซ็ต มันมีทุกอย่างที่จำเป็นในการสนับสนุนไมโครคอนโทรลเลอร์เพียงเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ด้วยสายเคเบิล USB หรือใช้อะแดปเตอร์หรือแบตเตอรี่ AC-to-DC เพื่อเริ่มต้นใช้งานUno แตกต่างจากบอร์ดก่อนหน้านี้ทั้งหมดเนื่องจากไม่ได้ใช้ชิปควบคุม USB แบบอนุกรมของ FTDI แต่มีคุณลักษณะของ Atmega16U2 (Atmega8U2 ถึงเวอร์ชัน R2) ซึ่งได้รับการตั้งโปรแกรมเป็นตัวแปลงสัญญาณแบบ USB-to-serial Revision 2 ของบอร์ด Uno มีตัวต้านทานดึงสาย HWB 8U2 ไปยังพื้นทำให้ง่ายต่อการใส่ลงในโหมด DFU Revision 3 ของบอร์ดมีคุณสมบัติใหม่ดังต่อไปนี้ 1.0 pinout เพิ่มหมุด SDA และ SCL ที่อยู่ใกล้กับหมุด AREF และอีก 2 หมุดใหม่ที่วางอยู่ใกล้กับขา RESET IOREF ที่อนุญาตให้ใส่ปรับให้เข้ากับแรงดันไฟฟ้าที่จัดหามาจากบอร์ดในอนาคตใส่จะเข้ากันได้กับทั้งบอร์ดที่ใช้ AVR ซึ่งทำงานร่วมกับ 5V และด้วย Arduino Due ที่ทำงานกับ 3.3V ที่สองคือขาที่ไม่ได้เชื่อมต่อซึ่งสงวนไว้สำหรับวัตถุประสงค์ในอนาคตวงจร RESET ที่แข็งแกร่งขึ้น Atmega16U2 เปลี่ยน 8U2 "Uno" หมายถึงภาษาอิตาลีและมีชื่อว่า Arduino 1.0 Uno และเวอร์ชัน 1.0 จะเป็นเวอร์ชันอ้างอิงของ Arduino ก้าวไปข้างหน้า Uno เป็นชุดบอร์ด USB Arduino รุ่นล่าสุดและ เป็นโมเดลอ้างอิงสำหรับแพลตฟอร์ม Arduino; สำหรับการเปรียบเทียบกับรุ่นก่อนหน้าดูดัชนีของบอร์ด Arduino

2.5.2 โครงสร้างเสริมของ Uno R3

Arduino Uno R3 คำว่า Uno เป็นภาษาอิตาลี ซึ่งแปลว่าหนึ่งเป็นบอร์ด Arduino รุ่นแรก ที่ผลิตออกมามีขนาดประมาณ 68.6x53.4 mm. เป็นบอร์ดมาตรฐานที่นิยมใช้งานมากที่สุดเนื่องจากเป็นขนาดที่เหมาะสมสำหรับการเริ่มต้นเรียนรู้ Arduino และมี Shields ให้เลือกใช้งานได้มากกว่าบอร์ด Arduino รุ่นอื่นๆที่ออกแบบมา เฉพาะมากกว่า โดยบอร์ด Arduino Uno ได้มีการพัฒนาเรื่อยมา ตั้งแต่ R2 R3 และรุ่นย่อยที่เปลี่ยนชิปไอซีเป็นแบบ SMD เป็นบอร์ด Arduino ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดเนื่องจากราคาไม่แพง และส่วนใหญ่โปรเจกต์ และ Library ต่างๆที่พัฒนาขึ้นมา Support จะอ้างอิงกับบอร์ดนี้เป็นหลัก และข้อดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีกอย่างคือกรณีที่ MCU เสียผู้ใช้งานสามารถซื้อมาเปลี่ยนเองได้ง่าย Arduino Uno R3 มี MCU ที่เป็น Package DIP

รูปที่ 2.7 แสดงบอร์ด Arduino [6]

จากรูปที่ 2.7 คุณสมบัติของ Arduino Uno r3 มีดังนี้

ไมโครคอนโทรลเลอร์: ATmega328

แรงดันที่ใช้งาน: 5V

ดิจิทัล I/O ขา: 14

อนาล็อกขาเข้า : 6

กระแสตรงขาเข้าต่อ I/O : 40 mA

กระแสตรงขาเข้า 3.3V Pin: 50 mA

หน่วยความจำแบบแฟลช : 32 KB

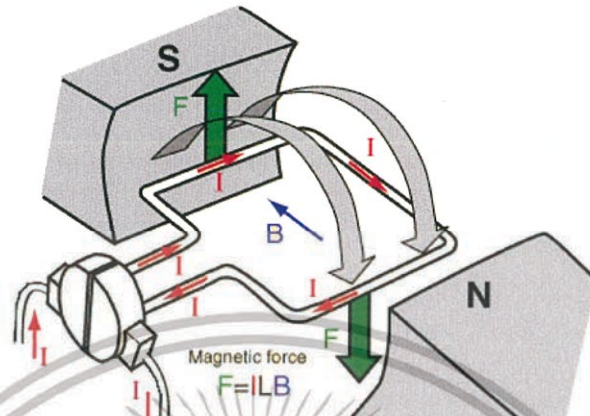
ความจำชั่วคราว: 2 KB (ATmega328)

ความจำ : 1 KB (ATmega328)

Clock Speed: 16 MHz

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 มอเตอร์ [7]

รูปที่ 2.8 แสดงการทำงานของมอเตอร์ [7]

2.6.1 หลักการทำงานของมอเตอร์กระแสตรง

มอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรงเป็นต้นกำลังขับเคลื่อนที่สำคัญอย่างหนึ่งในโรงงานอุตสาหกรรมเพราะมีคุณสมบัติที่โดดเด่นในด้านการปรับความเร็วได้ตั้งแต่ต่ำสุดจนถึงสูงสุด นิยมใช้กันมากในโรงงานอุตสาหกรรม เช่น โรงงานทอผ้า โรงงานเส้นใยโพลีเอสเตอร์ โรงงานถลุงโลหะ หรือให้กำลังในการขับเคลื่อนรถไฟฟ้า เป็นต้นในการศึกษาเกี่ยวกับมอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรงจึงควรรู้จักอุปกรณ์ต่างๆของมอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรงและเข้าใจถึงหลักการทำงานของมอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรงแบบต่างๆ

หลักการของมอเตอร์ไฟฟ้ากระแสตรง เมื่อมีแรงดันกระแสไฟฟ้าตรงเข้าไปในมอเตอร์ส่วนหนึ่งจะผ่านแปรงถ่านผ่านคอมพิวเตอร์เข้าไปในขดลวดอาร์เมเจอร์สร้างสนามแม่เหล็กขึ้นและกระแสไฟฟ้าอีกส่วนหนึ่งจะไหลเข้าไปในขดลวดสนามแม่เหล็กสร้างขั้วเหนือขั้ว-ใต้ขึ้นจะเกิดสนามแม่เหล็ก 2 สนาม ในขณะเดียวกันตามคุณสมบัติของเส้นแรงแม่เหล็กจะไม่ตัดกันทิศตรงข้ามจะหักล้างกัน และทิศเดียวกันจะเสริมแรงกันทำให้เกิดแรงบิดตัวในอาร์เมเจอร์ดังรูปที่ 2.8

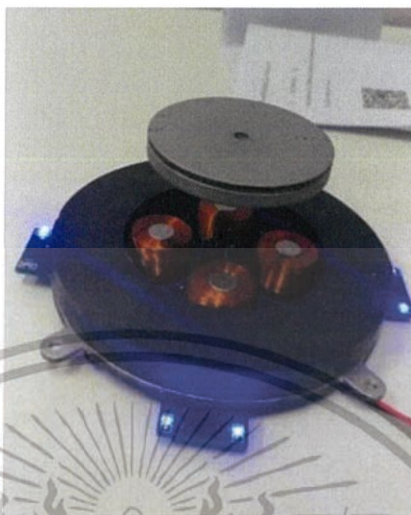
2.6.2 โครงสร้างมอเตอร์

1. โรเตอร์ (Rotor) ในมอเตอร์ไฟฟ้าส่วนที่เคลื่อนที่คือโรเตอร์ซึ่งจะหมุนเพลาเพื่อจ่ายพลังงานกลโรเตอร์มักจะมีขดลวดตัวนำพันอยู่โดยรอบซึ่งเมื่อมีกระแสไหลผ่านจะเกิดอำนาจแม่เหล็กที่จะไปทำปฏิกิริยากับสนามแม่เหล็กถาวรของสเตเตอร์ขั้วเพลาให้หมุนได้อย่างไรก็ตามโรเตอร์บางตัวจะเป็นแม่เหล็กถาวรและสเตเตอร์จะมีขดลวดตัวนำสลัที่กัน

2. สเตเตอร์ (Stator) จะเป็นส่วนที่อยู่กับที่ซึ่งจะประกอบด้วยโครงของมอเตอร์ แกนเหล็ก สเตเตอร์ และขดลวด
3. ช่องว่างอากาศ(Air-gap) ระหว่าง rotor และ stator จะเป็นช่องว่างอากาศซึ่งจะต้องมีขนาดเล็กที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ช่องว่างขนาดใหญ่จะมีผลกระทบทางลบอย่างมากต่อประสิทธิภาพการทำงานของมอเตอร์ไฟฟ้า
4. Winding ขดลวดจะพันโดยรอบเป็นคอยล์ ปกติจะพันรอบแกนแม่เหล็กอ่อนที่เคลือบฉนวนเพื่อให้เป็นขั้วแม่เหล็กเมื่อมีกระแสไฟฟ้าไหลผ่านมอเตอร์ไฟฟ้ามีขั้วสนามแม่เหล็กในสองรูปแบบ ได้แก่แบบขั้วที่เห็นได้ชัดเจนและแบบขั้วที่เห็นได้ไม่ชัดเจน ในขั้วที่ชัดเจนสนามแม่เหล็กของขั้วจะถูกผลิตโดยขดลวดพันรอบแกนด้านล่างในขั้วที่ไม่ชัดเจน หรือเรียกว่าแบบสนามแม่เหล็กกระจาย หรือแบบรอบๆ rotor ขดลวดจะกระจายอยู่ในช่องบนแกนรอบ rotor มอเตอร์แบบขั้วแผ่มีขดลวดรอบส่วนหนึ่งของขั้วเพื่อหน่วงเฟสของสนามแม่เหล็กของขั้วนั้นให้ช้าลง มอเตอร์บางตัวขดลวดเป็นโลหะหนักกว่า เช่น แท่งหรือแผ่นโลหะที่มักจะเป็นทองแดงบางทีก็เป็น อะลูมิเนียม มอเตอร์เหล่านี้โดยปกติจะถูกขับเคลื่อนโดยการเหนี่ยวนำของแม่เหล็กไฟฟ้า
5. คอมมิวเตเตอร์ (Commutator) ตัวสับเปลี่ยนเป็นกลไกที่ใช้ในการสลับอินพุตของมอเตอร์ AC และ DC เพื่อให้กระแสที่ไหลในขดลวดในโรเตอร์ไหลทางเดียวตลอดเวลาในระหว่างการหมุนประกอบด้วยวงแหวนลื่นชิ้นเล็กๆแยกจากกันด้วยฉนวนวงแหวนนี้ยังแยกจากเพลลาของมอเตอร์ด้วยฉนวนอีกด้วย วงแหวนแต่ละคู่ที่อยู่ตรงข้ามกันจะเป็นขดลวดหนึ่งชุด กระแสที่จ่ายให้มัดขั้วต้ม หรือที่เรียกว่า armature ของมอเตอร์จะถูกส่งผ่านแปรงถ่านสองตัวที่แตะอยู่กับตัวสับเปลี่ยนแต่ละด้านที่กำลังหมุนอยู่ ซึ่งจะทำให้กระแสจากแหล่งจ่ายไฟ AC ที่ไหลกลับทางไหลในขดลวดทิศทางเดียวในขณะที่ rotor หมุนจากขั้วหนึ่งไปอีกขั้วหนึ่งในกรณีที่ไม่มีกระแสแหล่งจ่ายไม่กลับทางมอเตอร์จะ เบรกหยุดอยู่กับที่ในแง่ของความก้าวหน้าที่สำคัญในช่วงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมาอันเนื่องมาจากเทคโนโลยีที่ดีขึ้นในการควบคุมอิเล็กทรอนิกส์มอเตอร์เหนี่ยวนำที่ควบคุมโดยไม่ใช้เซนเซอร์ และมอเตอร์ที่มีสนามแม่เหล็กถาวรมอเตอร์ที่มีตัวสับเปลี่ยนแบบกลไกไฟฟ้ากำลังถูกแทนที่เพิ่มขึ้นด้วยมอเตอร์เหนี่ยวนำที่ใช้ตัวสับเปลี่ยนภายนอกและมอเตอร์แบบแม่เหล็กถาวร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 Magnetic levitation [8]

รูปที่ 2.9 แสดงแม่เหล็กที่ใช้แสดงผล

การลอยได้ของแม่เหล็ก เป็นกระบวนการที่วัตถุลอยตัวอยู่เหนือสนามแม่เหล็กโดยที่แรงแม่เหล็กจะต้านความเร่งเนื่องจากแรงโน้มถ่วงของโลกและความเร่งอื่นๆ ประเด็นหลักอยู่ 2 ประการที่เกี่ยวข้องกับการลอยได้ของแม่เหล็กคือแรงที่มากเพียงพอที่ทำให้วัตถุนั้นสามารถต่อต้านแรงโน้มถ่วงของโลก, ความเสถียรเพื่อให้ระบบทางแม่เหล็กนั้นอยู่ในภาวะสมดุลการลอยได้ของแม่เหล็กสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์เกี่ยวกับรถไฟพลังแม่เหล็กและประยุกต์ในทางด้านต่าง ๆ วัสดุทางแม่เหล็กและระบบทางแม่เหล็กสามารถดึงดูดเข้าหากัน หรือ ผลักออกจากกันได้เช่น ขั้วแม่เหล็ก ถูกวางตัวลงบนสนามแม่เหล็กกับขั้วแม่เหล็กอื่นอีกขั้วหนึ่ง ซึ่งขั้วแม่เหล็กแต่ละขั้วเมื่อมาอยู่ใกล้กันจะเกิดแรงระหว่างขั้วแม่เหล็ก ต่อกันของขั้วแม่เหล็กทั้ง 2 ขั้วโดยปกติแล้วแม่เหล็กชนิดต่างๆถูกทำให้เกิดการลอยได้ของแม่เหล็กยกตัวอย่างเช่น แม่เหล็กถาวร, แม่เหล็กที่ให้กระแสเข้าไป, แม่เหล็กเฟอร์โร, แม่เหล็กไดอะและสภาพความเป็นแม่เหล็กที่สอดคล้องกับกระแสที่จ่ายเข้าไปในตัวนำ ยกตัวอย่างเช่น ความเข้มของสนามแม่เหล็กในตัวนำ

ยวดยิ่งสามารถคำนวณได้จาก
$$P_{\text{mag}} = \frac{B^2}{2\mu_0}$$

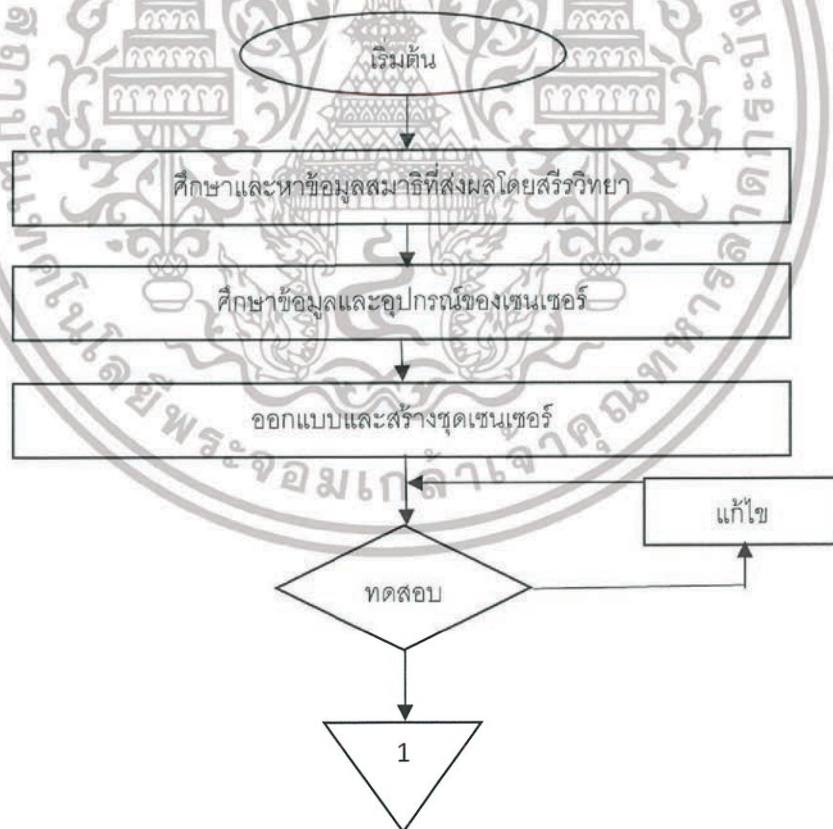
เมื่อ P_{mag} คือแรงต่อหนึ่งหน่วยพื้นที่มีหน่วยเป็นปาสคาล, B คือสนามแม่เหล็กที่จ่ายให้กับตัวนำยวดยิ่งมีหน่วยเป็นเทสลาและ $\mu_0 = 4\pi \times 10^{-7}$ มีหน่วยเป็นนิวตันต่อตารางเมตรคือสภาพซึมได้ทางแม่เหล็กในสภาวะสุญญากาศ

บทที่ 3

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน

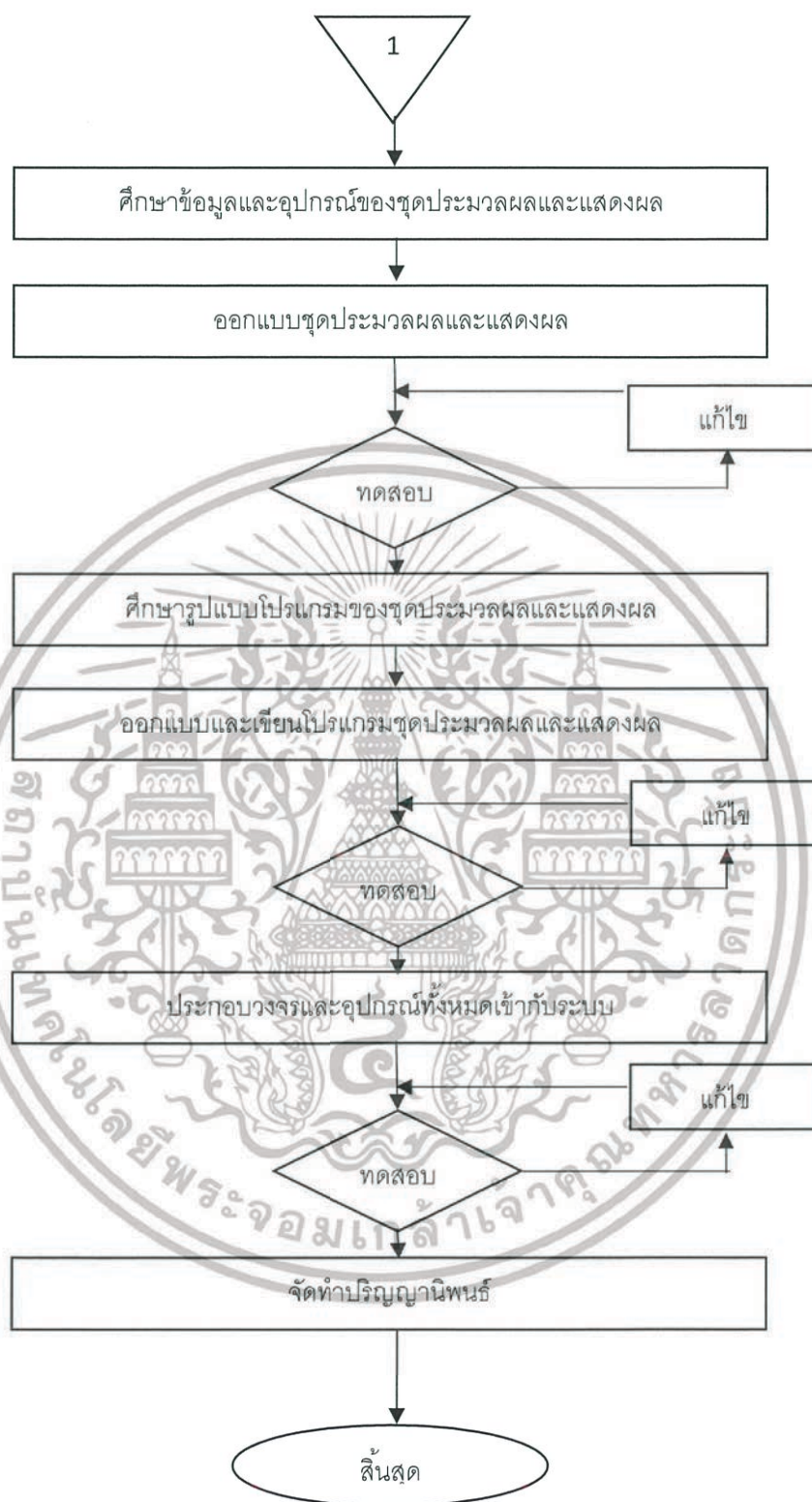
3.1 การวางแผนการดำเนินงาน

แผนผังการดำเนินงานของเครื่องแข่งขันการวัดสมาธิ โดยวัดวิเคราะห์ค่าอัตราการเต้นของชีพจร เป็นการแสดงขั้นตอนในการดำเนินงานโดยสรุป เพื่อให้เป็นภาพรวมในการดำเนินการจัดทำโครงงาน ซึ่งแผนผังของขั้นตอนการดำเนินงานได้กำหนดไว้ดังรูปที่ 3.1 ในส่วนของขั้นตอนการออกแบบนี้จะประกอบไปด้วยการศึกษาหาข้อมูลสมาธิและการออกแบบและอุปกรณ์เซนเซอร์ว่าส่งผลต่อสมาธิอย่างไร เพื่อที่จะนำมาสร้างเครื่องวัดสมาธิ จากนั้นทำการศึกษาข้อมูลและทดสอบออกแบบในส่วนของชุดประมวลผลและแสดงผล โดยนำสัญญาณที่ได้จากส่วนของเซนเซอร์มาประมวลผลสัญญาณผ่านไมโครคอนโทรลเลอร์ Arduino MCU จากนั้นทำการออกแบบและเขียนโปรแกรมเพื่อประมวลผลสัญญาณที่ได้แสดงผลผ่านมอเตอร์ที่คอยบังคับทิศทางลูกกลอยแม่เหล็ก

รูปที่ 3.1 ลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.2 ลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงาน(ต่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล

ขั้นตอนในการศึกษาข้อมูล เป็นขั้นแรกที่ต้องกระทำ โดยการศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวโครงการและแนวทางในการสร้างตัวโครงการขึ้น ซึ่งเราจะขอกล่าวถึงลำดับขั้นตอนการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของโครงการนี้ดังต่อไปนี้

ศึกษารายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับสรีรวิทยาที่ส่งผลต่อสมาธิซึ่งได้ศึกษาผลของสมาธิที่มีผลต่ออัตราการเต้นของหัวใจรวมถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องข้องเช่น หลักการตรวจวัดอัตราการเต้นของหัวใจว่ามีหลักการอย่างไรเพื่อที่จะได้เลือกใช้เซนเซอร์อย่างเหมาะสม

ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับเซนเซอร์ที่นำมาใช้ในการวัด ซึ่งจำเป็นต้องศึกษาโครงสร้างภายในและรายละเอียดต่าง ๆ ในตัวเซนเซอร์เพื่อจะได้ทราบถึงค่าที่จะได้ออกมาจากการวัดและได้นำมาออกแบบการสร้างในภาคต่อ ๆ ไป

ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับชุดประมวลผลในปริยญาณินธ์ฉบับนี้จะใช้ Arduino MCU เป็นชุดประมวลผลซึ่งต้องศึกษาโครงสร้างภายในชุดคำสั่งและรายละเอียดต่าง ๆ ในตัวประมวลผล เพื่อที่จะได้นำค่าที่ได้จากภาคแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอลมาประมวลผลอัตราการเต้นของหัวใจออกไปที่ส่วนแสดงผล

ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับส่วนแสดงผล โดยจะเป็นส่วนของมอเตอร์ควบคุมทิศทางและลูกลอยแม่เหล็ก เป็นส่วนแสดงผล ซึ่งต้องศึกษาทั้งหลักการทำงาน โครงสร้างภายใน เพื่อที่จะได้ออกแบบส่วนแสดงผลให้มีความเหมาะสม

3.3 ขั้นตอนการออกแบบและเลือกใช้อุปกรณ์

3.3.1 การออกแบบและเลือกใช้งานเซนเซอร์

จากความรู้เรื่องของสรีรวิทยาที่มีผลต่อระดับสมาธิ ทำให้เราได้ทราบว่าระดับของอัตราการเต้นของหัวใจนั้นมีผลต่อระดับสมาธิ โดยทางผู้จัดทำได้ตัดสินใจที่จะเลือกเซนเซอร์ที่ทำการวัดอัตราการเต้นของหัวใจ เนื่องจากเป็นเซนเซอร์ที่มีราคาไม่แพงง่ายต่อการเปลี่ยนในกรณีที่ตัวของเซนเซอร์เกิดการชำรุดรวมถึงเป็นเซนเซอร์ที่ยังรองรับการเปลี่ยนค่าจากอนาล็อกเป็นดิจิตอลได้ง่าย เพียงแค่ใช้การเรียกฟังก์ชัน library ในโปรแกรมของ Arduino MCU

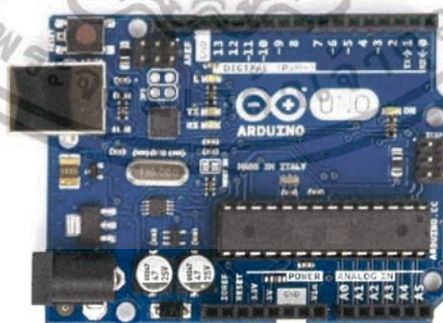

รูปที่ 3.2 เซนเซอร์วัดอัตราการเต้นของหัวใจ

3.3.2 การออกแบบและการสร้างระบบควบคุมและการแสดงผล

3.3.2.1 ไมโครคอนโทรลเลอร์

เลือกใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ Arduino รุ่น Arduino Uno R3 จำนวนสองตัว เนื่องจากมีฟังก์ชัน library ที่เราต้องการเพื่อจะนำมาใช้งานในระบบ โดยเพื่อที่จะทำการเขียนโปรแกรมลงไปใน MCU นั้นเราสามารถที่จะต่อสาย RS232 ได้เลยเนื่องจาก Arduino Uno R3 มี port USB รองรับ ทำให้เราไม่ต้องใช้โปรแกรมอื่นรองรับการทำงานร่วมกันของบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์และคอมพิวเตอร์ ทำให้ใช้งานได้ง่าย โดยเราเลือกที่จะเขียน ภาษา C Arduino ซึ่งเขียนผ่าน โปรแกรม Arduino IDE เพราะเป็นภาษาที่เข้าใจง่ายและไม่มีความซับซ้อนมากนัก โดยมีช่องรองรับ input ที่มีจำนวนพอต่อความต้องการแล้วทางผู้จัดทำจึงได้เลือก Arduino รุ่น Arduino Uno R3 ตัวนี้

รูปที่ 3.3 Arduino R3 ****ดูว่าตัวใหญ่หรือเล็ก**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 การออกแบบและการสร้างส่วนแสดงผล

ตัวแสดงผลนั้นทางผู้จัดทำได้ทำการเลือกที่จะใช้ตัวลูกเหล็กกลอย เป็นตัวแสดงระดับของระดับสมาธิว่าจะเคลื่อนที่ไปทางไหนเมื่อมีคนที่มีระดับสมาธิที่มากกว่าโดยการเคลื่อนที่นั้นได้ทำการใช้มอเตอร์สี่ตัว มาต่อกันแล้วต่อกับล้อเพื่อใช้ในการทำให้ส่วนของแม่เหล็กนั้นที่เป็นตัวแสดงผลนั้นเคลื่อนที่ไปมา

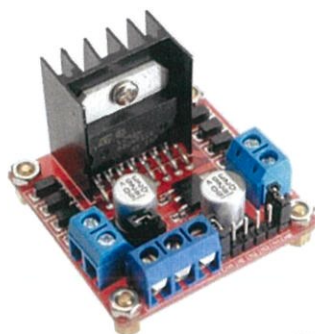
3.3.3.1 การเลือกมอเตอร์

เนื่องจากตัวส่วนแสดงผลที่เป็นลูกกลอยแม่เหล็กและส่วนของวงจรมีน้ำหนักที่มากทางผู้จัดทำเลยเลือกที่จะใช้ มอเตอร์ จำนวนสี่ตัว โดยได้เลือกเป็น 3-6V DC Motor เนื่องจากเป็นมอเตอร์ที่หาได้ง่ายราคาไม่แพงนัก ง่ายต่อการเปลี่ยนเมื่อเกิดการชำรุด รวมถึงเมื่อใช้เป็นจำนวนหลายตัวก็มีแรงขับเพื่อให้เกิดการเคลื่อนที่เพียงพอแล้ว

รูปที่ 3.4 มอเตอร์ 3-6V DC

3.3.3.2 การเลือกไดรฟ์มอเตอร์

เนื่องจากการที่ Arduino เพียงลำพังแล้วไม่สามารถที่จะควบคุมความเร็วของมอเตอร์ได้ เนื่องจาก output ของ Arduino นั้นไม่สามารถที่จะจ่ายค่า output ที่มีแรงดันไฟฟ้าที่มีระดับต่างกัน เพราะตัวของมอเตอร์กระแสตรงนั้นความเร็วรอบของมอเตอร์จะเปลี่ยนไปตามระดับของแรงดันไฟฟ้าต่างกัน ทำให้ต้องมีอุปกรณ์ช่วยในการปรับกระแสแรงดันไปมา โดยได้เลือกที่จะใช้ ไดรฟ์มอเตอร์รุ่น L298N เนื่องจากมีราคาที่ไม่แพงมากและรับแรงดันพอสำหรับการขับมอเตอร์ 3-6 V

รูปที่ 3.5 ไดรฟ์มอเตอร์ L298N

3.3.3.3 ลูกเหล็กกลอย(ส่วนแสดงผล)

สำหรับส่วนแสดงผลนั้นเราได้ทำการใช้ลูกเหล็กกลอย โดยทำหน้าที่เปรียบเสมือนตัวชี้วัดระดับ (indicator) ว่ามีระดับของสมาธิมากกว่าหรือน้อยกว่ากัน โดยใช้สมดุลของแม่เหล็กด้านล่างเพื่อให้แม่เหล็กด้านบนลอยตัวกลางอากาศ

รูปที่ 3.6 ลูกเหล็กกลอย(ส่วนแสดงผล)

3.3.4 รูปแบบการเขียนโปรแกรม

ใช้ภาษา C Arduino ซึ่งมีรากฐานมาจากภาษา c/c++ โดยเขียนผ่านโปรแกรม Arduino IDE โดยสามารถที่จะ Upload โปรแกรมผ่านเข้าไปโดยผ่านทาง RS232 PORT ได้เลย โดยผ่าน Arduino Bootloader

หมายเหตุ : Arduino Bootloader คือ Arduino Bootloader โปรแกรมเล็ก ๆ ตัวหนึ่งหรือเรียกอีกชื่อว่า firmware เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ช่วยในการ upload โปรแกรม หรือ sketch ที่เราเขียน เข้าไปใน

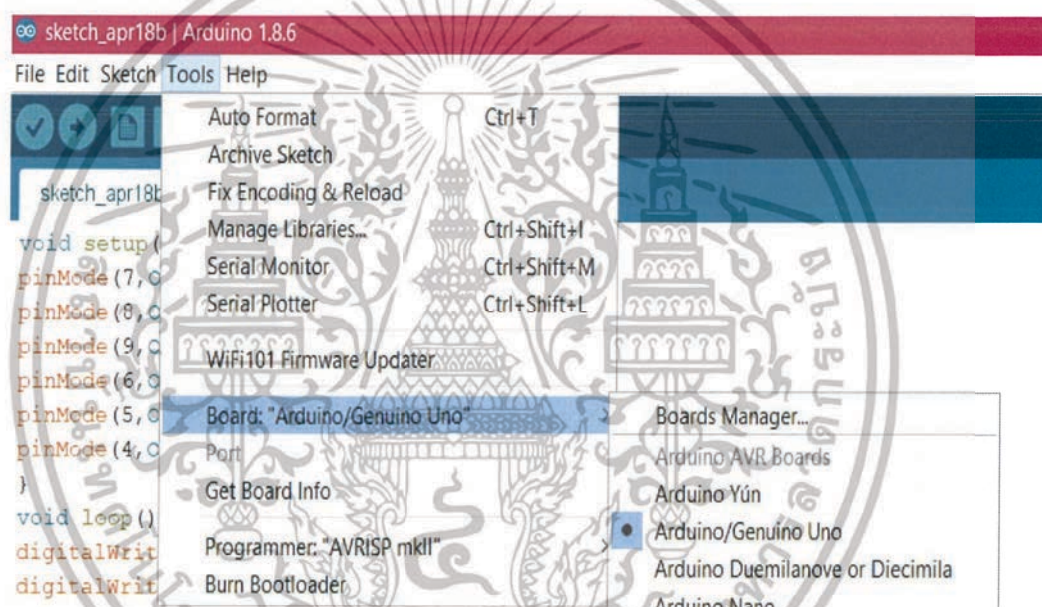
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

flash rom ผ่านทางสาย serial หรือ USB โดยจะใช้สายไฟแค่ 2 เส้นคือสัญญาณ RX , TX โดยไม่จำเป็นต้องมีเครื่องโปรแกรมไอซี

3.3.5 ขั้นตอนการเขียนโปรแกรม

3.3.5.1 การเรียกใช้งานโปรแกรม

กำหนดระบบฮาร์ดแวร์ที่จะใช้งานกับโปรแกรมของ Arduino โดยมีการกำหนด ชื่อของ Board เป็น “Arduino/Genuino Uno” โดยคลิกเมาส์ที่ Tools > Board “Arduino/Genuino Uno” ตามรูป 3.8

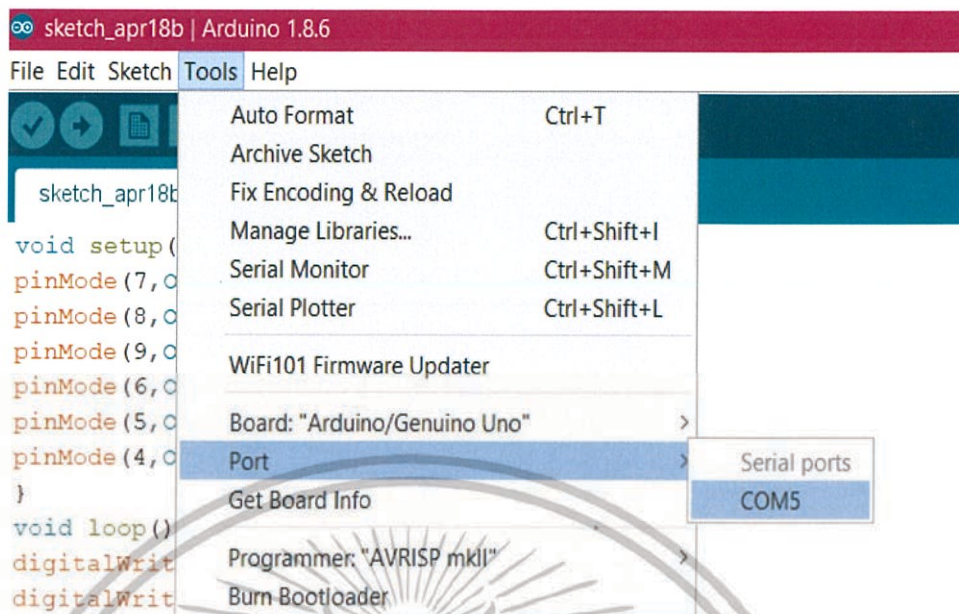
รูปที่ 3.7 การกำหนดชื่อบอร์ดเป็น Arduino/Genuino Uno

3.3.5.2 การกำหนดหมายเลขพอร์ต

เลือกกำหนดหมายเลขพอร์ตสำหรับติดต่อสื่อสารกับบอร์ดให้ตรงกับหมายเลข

Comport ในเครื่องคอมพิวเตอร์ PC เป็น COM3/5 คลิกเมาส์ที่ Tools > Port > COM3/5 ใช้สาย RS232 เป็นตัวเชื่อมต่ออุปกรณ์ระหว่างคอมพิวเตอร์ PC กับ บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์โดยต่อ RS232 เข้าที่ Serial Port ของคอมพิวเตอร์ PC ตามรูปที่ 3.8 และรูปที่ 3.9 ที่แสดงพอร์ตของ Arduino และสาย RS232

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

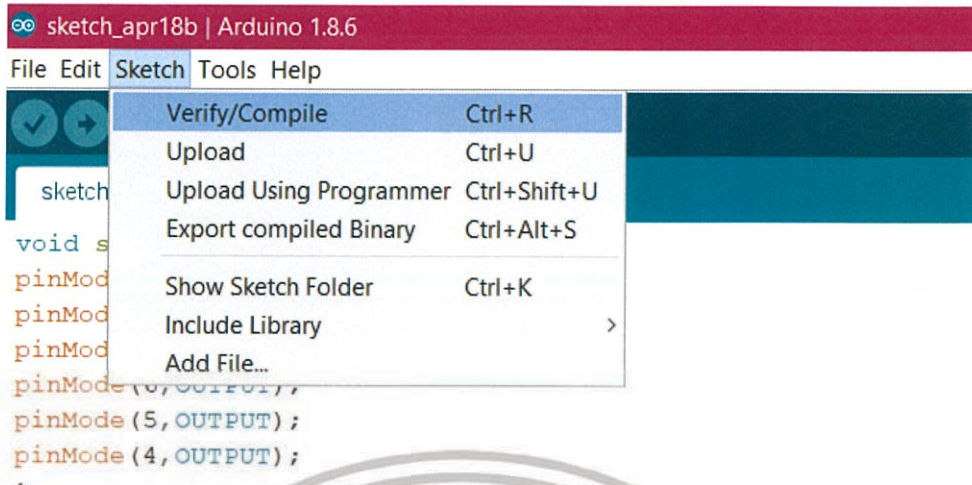

รูปที่ 3.8 การกำหนดหมายเลขพอร์ต

รูปที่ 3.9 สายต่อ RS232 และพอร์ตที่เชื่อมต่อไปยังคอมพิวเตอร์

3.3.5.3 การ Upload code ลงบอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์

สั่งแปลโปรแกรมโดยคลิกเมาส์ที่ Sketch > “Verify/Compile” ดังรูป 3.10

รูปที่ 3.10 การสั่งแปรโปรแกรม

สั่ง Upload Code ให้กับบอร์ดโดยคลิกเมาส์เลือกที่ Sketch > Upload แล้วรอสักครู่จนกว่าโปรแกรมทำงานเสร็จหลังจากที่ทำการ Upload Code ให้กับบอร์ดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว บอร์ดจะเริ่มต้นทำงานตามคำสั่งที่เขียนไว้ในโปรแกรมทันที

รูปที่ 3.11 คำสั่ง Upload Code

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.6 การเขียนโปรแกรม

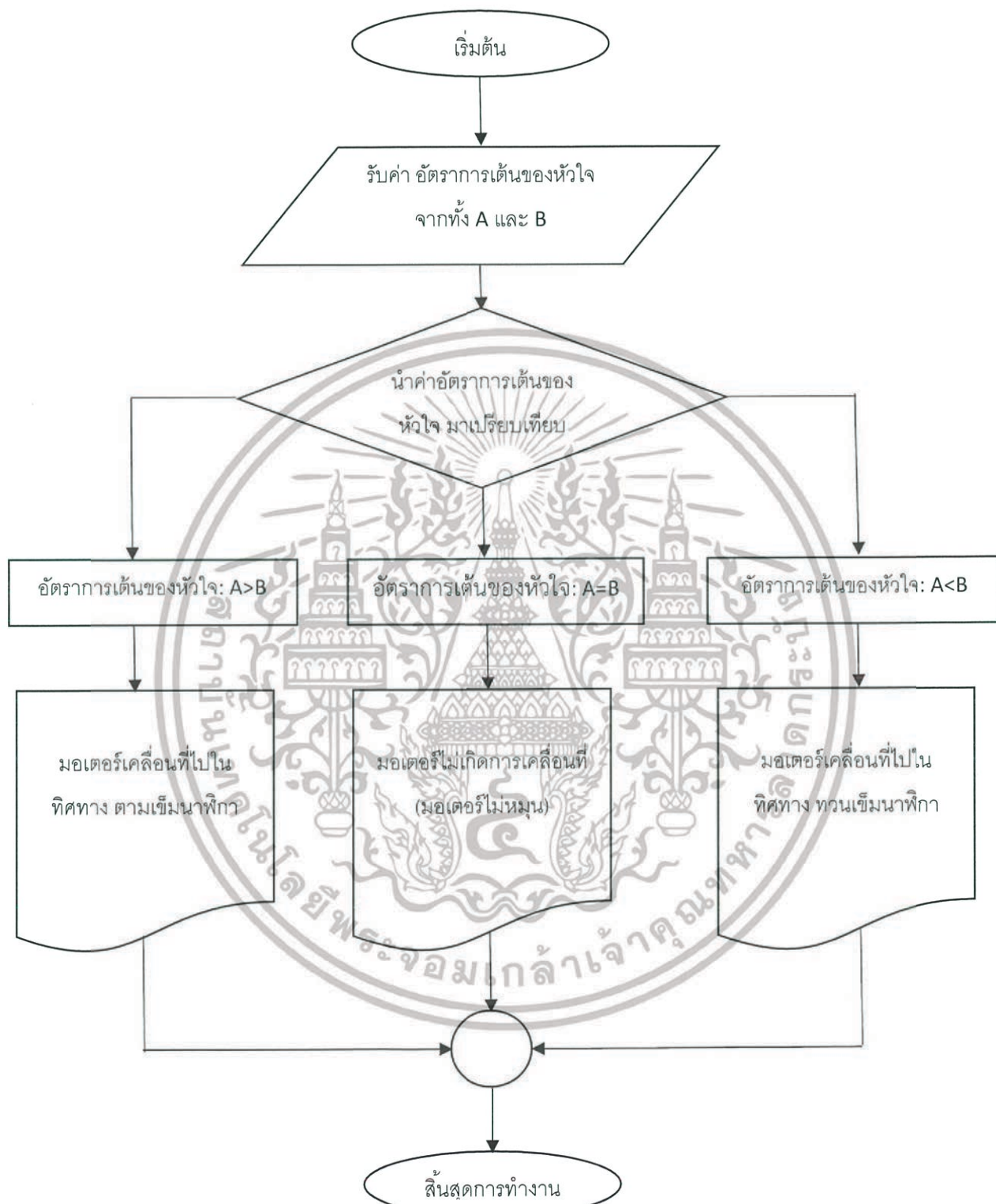
จากรูปที่ 3.11 Flow Chart แสดงการทำงานของโปรแกรม เริ่มจากการที่ไมโครคอนโทรลเลอร์รับค่าของอัตราการเต้นของหัวใจ จากเซนเซอร์วัดอัตราการเต้นของหัวใจแล้ว แล้วข้อมูลอนาล็อกที่ได้มาจากเซนเซอร์จะถูกแปลงค่าเป็นสัญญาณดิจิทัลแล้ว หลังจากนั้นไมโครคอนโทรลเลอร์จะนำค่าที่ได้มาประมวลผลโดยตรวจสอบว่าค่าของอัตราการเต้นของหัวใจที่ผ่านการคำนวณมานั้นผ่านเงื่อนไขเหล่านี้หรือไม่

เงื่อนไขของโปรแกรม

- ถ้าค่าของอัตราการเต้นของหัวใจของบุคคล A มากกว่า ค่าอัตราการเต้นของหัวใจของบุคคล B ไมโครคอนโทรลเลอร์ก็จะสั่งให้มอเตอร์เคลื่อนที่ไปตามทิศทางเข็มนาฬิกา
- ถ้าค่าของอัตราการเต้นของหัวใจของบุคคล A น้อยกว่า ค่าอัตราการเต้นของหัวใจของบุคคล B ไมโครคอนโทรลเลอร์ก็จะสั่งให้มอเตอร์เคลื่อนที่ไปตามทิศทวนเข็มนาฬิกา
- ถ้าค่าของอัตราการเต้นของหัวใจของบุคคล A เท่ากับ ค่าอัตราการเต้นของหัวใจของบุคคล B ไมโครคอนโทรลเลอร์ก็จะสั่งให้มอเตอร์ไม่หมุน

หลังจากที่ไมโครคอนโทรลเลอร์ตรวจสอบเงื่อนไขแล้วไมโครคอนโทรลเลอร์ก็จะส่งคำสั่งไปที่ไดรฟ์มอเตอร์เพื่อควบคุมการหมุนของมอเตอร์อีกทีหนึ่ง

รูปที่ 3.12 Flow Chart ของโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 1 เป็นการเก็บค่าจากเซนเซอร์เพื่อที่จะนำมาหาค่าของความแปรปรวนเพื่อที่จะใช้ในการวัดระดับของสมาธิโดยมีการเก็บค่าจากเซนเซอร์ทั้งสองพร้อมกันแล้วนำมาคำนวณหลังจากนั้นก็ทำการแสดงผลและส่งต่อค่าที่ได้ไปที่ Arduino อีกตัวหนึ่ง

```
#define USE_ARDUINO_INTERRUPTS true           //ชุดคำสั่งใช้งาน interrupt
#include <PulseSensorPlayground.h>           //ชุดคำสั่งใช้งาน library
#include <Average.h>                           //ชุดคำสั่งใช้งาน library
Average<float> ave0(100);                     //เก็บข้อมูลเป็น float ในข้อมูลชุด ave0
Average<float> ave1(100);                     //เก็บข้อมูลเป็น float ในข้อมูลชุด ave1

const int PULSE_SENSOR_COUNT = 2;           //เก็บข้อมูลจาก pulse sensor 2 ตัว
const int PULSE_INPUT0 = A0;                 //รับข้อมูลจากขา A0
const int PULSE_INPUT1 = A1;                 //รับข้อมูลจากขา A1
const int THRESHOLD = 550;                  //กำหนด threshold ที่550
int minat = 0;                               //ค่า minat=0
int swrs;                                    //เก็บข้อมูลจาก swrs
PulseSensorPlayground pulseSensor(2);
void setup() {
  pinMode(10,OUTPUT);                         // ตั้งขา10เป็นขาออก
  pinMode(11,OUTPUT);                         //ตั้งขา 11 เป็นขาออก
  pinMode(9,OUTPUT);                          //ตั้งขา 9 เป็นขาออก
  pinMode(2,INPUT);                           //ตั้งขา 2 เป็นขาเข้า
  Serial.begin(500000);
  pulseSensor.analogInput(PULSE_INPUT0, 0);  //รับค่าจากขา 0 ใส่ใน library
  pulseSensor.analogInput(PULSE_INPUT1, 1);  //รับค่าจากขา 1 ใส่ใน library
  pulseSensor.setSerial(Serial);
  pulseSensor.setThreshold(THRESHOLD);       //ใช้ค่า threshold =550
  if (pulseSensor.begin()) {
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

}
}
void(* resetFunc) (void) = 0;
void loop() {
  int myBPM1 = pulseSensor.getBeatsPerMinute(0);
  int myBPM2 = pulseSensor.getBeatsPerMinute(1);
  delay(20);
  for (int i = 0; i < PULSE_SENSOR_COUNT; ++i){ //ลูปสำหรับให้เซนเซอร์ทำงาน
    if(pulseSensor.sawStartOfBeat(0))
      delay(50);
      Serial.print("BPM1: "); //แสดงค่า BPM1
      Serial.print(myBPM1); //นำค่า BPM ที่คำนวณไว้มาแสดง
      ave0.push(myBPM1); //เก็บค่าbpm1ไว้ใน ave0
      Serial.print(" SD: "); //แสดงค่า SD
      Serial.println(ave0.stddev()); //แสดงค่า SD ของข้อมูล ave0
      delay(1000);
    if (pulseSensor.sawStartOfBeat(1))
      delay(50);
      Serial.print("BPM2: "); //แสดงค่า BPM2
      ave1.push(myBPM2); //เก็บค่าbpm1ไว้ใน ave0
      Serial.print(myBPM2); //นำค่า BPM ที่คำนวณได้มาแสดง
      Serial.print("SD: "); //แสดงค่า SD
      Serial.println(ave1.stddev()); //แสดงค่า SD ของข้อมูล ave0
      delay (1000);
    if(ave0.stddev()>ave1.stddev()) //ถ้า SD ของ ave0 > &SD ของ ave1จะ
      แสดง "A"และขาที่10 จะขึ้น high 1.5วิ
      แล้วลง LOW

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 เป็นการนำค่าที่ได้จาก Arduino ตัวแรกมาควบคุมมอเตอร์ในส่วนแสดงผลโดยค่าของค่าอัตราการเล่นของทั้งบุคคล A หรือ B มากกว่า ไดรฟ์มอเตอร์ก็จะทำการหมุนไปตามทิศทางที่ได้โปรแกรมเอาไว้

```
int sw1, sw2, sw3,a;

void setup() {

  Serial.begin(9600);

  pinMode(7,OUTPUT); //ตั้งค่า 7 เป็นขาออก
  pinMode(8,OUTPUT); //ตั้งค่า 8 เป็นขาออก
  pinMode(9,OUTPUT); //ตั้งค่า 9 เป็นขาออก
  pinMode(2,INPUT); //ตั้งค่า 2 เป็นขาเข้า
  pinMode(3,INPUT); //ตั้งค่า 3 เป็นขาเข้า
  Serial.println("Show"); //แสดงผลคำว่า show
  digitalWrite(8,HIGH); //เขียนขา 8 เป็น high
  digitalWrite(7,LOW); //เขียนขา 7 เป็น low
  analogWrite(9,100); //เขียนขา 9 เป็น 100
}

void loop() {

  sw1 = digitalRead(3); //sw1=ขา3 //sw1 = อ่านค่าจากขา3
  sw2 = digitalRead(2); //sw1=ขา2 //sw2 = อ่านค่าจากขา2
  if (sw1 == HIGH) { //ถ้า sw 1 เท่ากับ high
    Serial.println("A"); //แสดงค่า A
  }
}
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

digitalWrite(8,HIGH);           //เขียนขา 8 เป็น high
digitalWrite(7,LOW);           //เขียนขา 7 เป็น low
analogWrite(9,50);             // เขียนขา 9 เป็น 50

//sw1 == LOW;

}

if (sw2 == HIGH ) {           //ถ้า sw2 เท่ากับ high
Serial.println("B");          //แสดงค่า B
digitalWrite(8,LOW);          //เขียนขา 8 เป็น low
digitalWrite(7,HIGH);         //เขียนขา 7 เป็น high
analogWrite(9,70);            //เขียนขา 9 เป็น 70
//sw2 == LOW;
}
}

```


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

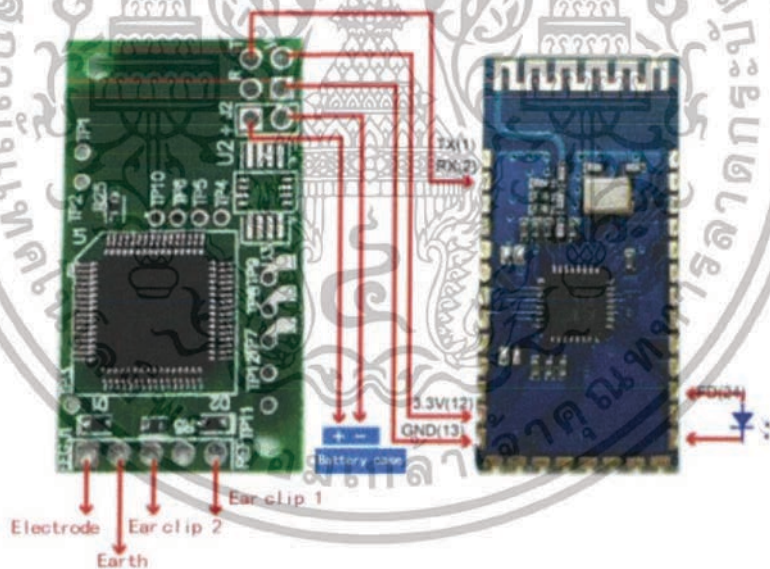
ผลการดำเนินงาน

ในบทนี้จะกล่าวถึงการวัดสมาธิจากบุคคล 2 คน ที่มีสมาธิหรือ heart rate ที่แตกต่างกัน จะ เป็นไปตามขอบเขตของการทำงาน คือ นำ sensor ไปวัดที่นิ้วระหว่าง 2 คน นำค่าที่ได้ออกมาไป ประมวลผลใน microcontroller และส่งค่าไปยัง ส่วนแสดงผล Magnetic โดยมีขับเป็นตัวบังคับ ทิศทางในการเปรียบเทียบเป็นไปตามขอบเขตที่กำหนดไว้

4.1 การทำงานและการทดสอบ

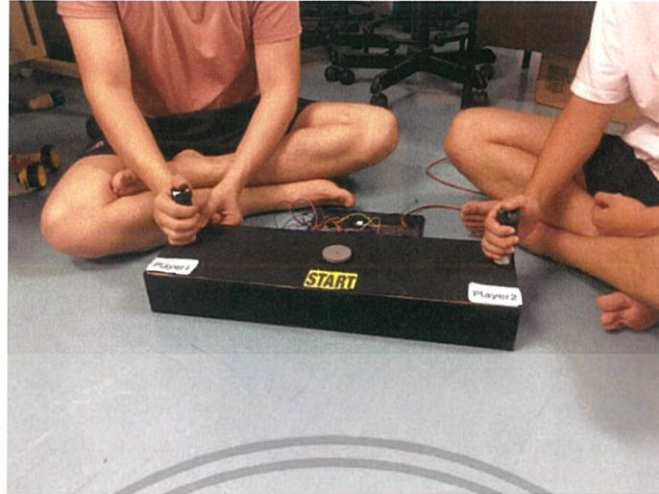
1.) ผลของการทำงาน Sensor และส่วนประมวลผล

เราจะแบ่งผลการทำงานเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนของฮาร์ดแวร์และส่วนของ ซอร์ฟแวร์ ดังต่อไปนี้ส่วนของฮาร์ดแวร์ในการทำโครงงานเครื่องวัดสมาธิการทำงานหลักเป็น 7 ข้อ ดังนี้

รูปที่ 4.1 ส่วนของซอฟต์แวร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.2 ส่วนของฮาร์ดแวร์

- 2.) รถที่บังคับทิศทางโดย Dc motor เพื่อขับเคลื่อนทิศทาง
- 3.) สนามแม่เหล็ก เพื่อให้ลูกเหล็กมีการลอยแบบสมดุล
- 4.) ตัว Sensor Heart rate
- 5.) วงจรการทำงาน Arduino Board
- 6.) วงจรภาคแปลงสัญญาณ Analog เป็นสัญญาณดิจิตอล (A/D Converter)
- 7.) วงจรภาคประมวลผลและแสดงผล
- 8.) วงจรภาคแหล่งจ่ายไฟ (Power Supply)

4.2 ส่วนของซอฟต์แวร์

แบ่งการทำงานเป็น 2 ส่วนหลัก ๆ คือ

4.2.1 รับค่าจาก Sensor

จะรับค่าเมื่อทำการวัดจากบุคคลทั้ง 2 แล้วส่งค่าไปประมวลผลต่อ

4.2.2 ประมวลผลการทำงาน

ไมโครคอนโทรลเลอร์จะประมวลผลของค่าที่ได้รับมาเพื่อส่งไปยังส่วนแสดงผลในการตัดสินใจว่าบุคคลใดเป็นผู้ที่มีสมาธิมากกว่านั่นเอง

4.3 ผลการทดสอบของการวัดค่า

การทดสอบผลของโครงการ จะแบ่งการทดสอบออกเป็น 3 ด้าน คือ ความเสถียรของค่าที่จากเซนเซอร์แต่ละตัวและการทดสอบค่าความผิดพลาดของเครื่องวัด สอบเปรียบเทียบค่าความแปรปรวน อัตราการเต้นของหัวใจเมื่ออยู่ในสภาวะที่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1 สัญญาณที่ได้จาก Sensor แสดงผลโดย Arduino

โดยจะป้อนสัญญาณอินพุต (Input) คือ แสงอินฟราเรดแล้ววัดสัญญาณที่โฟโตไดโอด สามารถจับได้เพื่อทดสอบว่าเป็นไปตามทฤษฎีหรือเป็นไปตามการทดลอง จากนั้นทดลองใสนิ้วมือลงไปกั้นระหว่างตัวกำเนิดแสงอินฟราเรดและโฟโตไดโอดเพื่อทดสอบความ เป็นไปได้ ในการวัดค่าอัตราการเต้นของหัวใจ

รูปที่ 4.3 Sensor Heart rate

แสงสีเขียวจากตัวเซนเซอร์เป็นชนิดโฟโตเซนเซอร์หรือเซนเซอร์แสง เมื่อมีการตรวจจับค่าและมีการทำงานจะแสดงค่าแบบ Real time โดยนับตลอดเวลาจนกว่าจะทำการหยุดวัด

4.3.2 ค่าความผิดพลาดของ Sensor ที่วัดได้

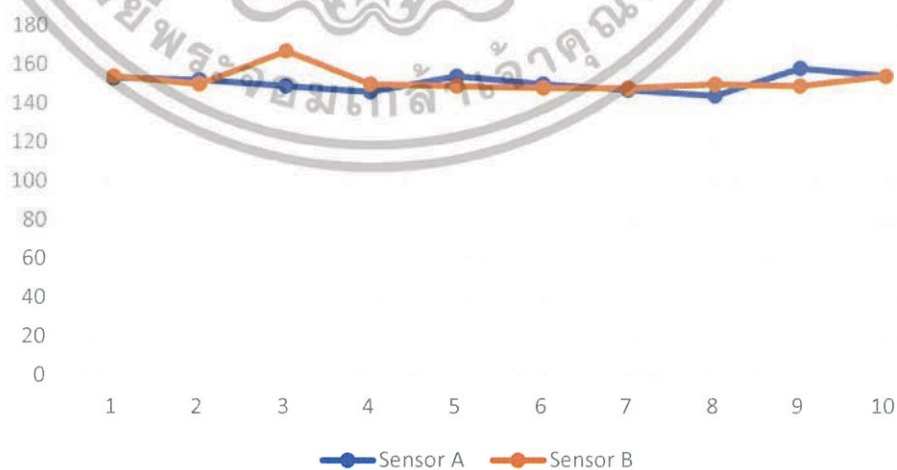
ในตัวชุดอุปกรณ์ของ Sensor นั้นจะมีค่าความผิดพลาดอยู่เราจึงต้องทำการวัดเพื่อเทียบค่าความผิดพลาดว่าเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ของการตรวจจับโดยเราจะทำสถิติขึ้นมา เพื่อใช้ในการอ้างอิงความผิดพลาดดังข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.1 ตารางเปรียบเทียบขณะปกติ

จำนวนการวัด	ค่าอ้างอิง		ชนิดของ Sensor	
	Sensor A	Sensor B	Sensor A	Sensor B
ครั้งที่ 1	80	80	79	80
ครั้งที่ 2	80	80	78	79
ครั้งที่ 3	80	80	75	78
ครั้งที่ 4	80	80	82	82
ครั้งที่ 5	80	80	81	81
ครั้งที่ 6	80	80	78	80
ครั้งที่ 7	80	80	79	78
ครั้งที่ 8	80	80	80	79
ครั้งที่ 9	80	80	80	80
ครั้งที่ 10	80	80	81	79
Error (%)			0.88	0.50

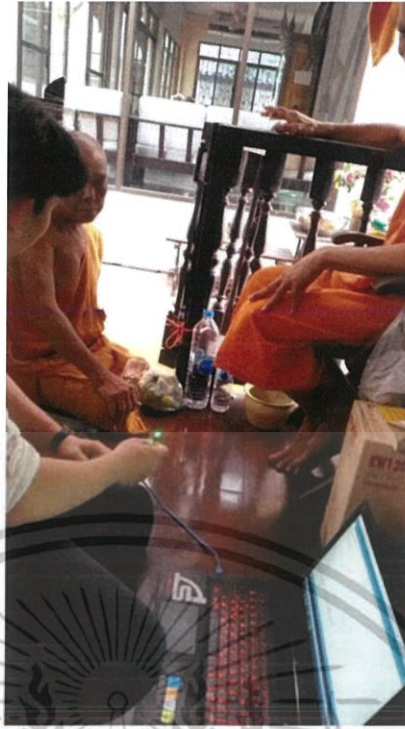
จากการทดสอบจะเห็นได้ว่าค่าในตารางแสดงให้เห็นว่ามีค่าอัตราการเต้นของ หัวใจมีค่าที่อยู่ในช่วงที่ใกล้เคียงกับค่าอ้างอิงและค่าอ้างอิงนี้คือค่ามาตรฐานอัตราการเต้นของหัวใจ ที่อยู่ในสภาวะปกติซึ่งเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดแล้วมีค่าไม่เกิน 1% ซึ่งเป็นที่น่ายอมรับได้ ตารางแสดงให้เห็นถึงค่าความผิดพลาดของอัตราการเต้นของหัวใจเท่านั้นแสดงในรูปที่ 4.6

กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบขณะปกติ

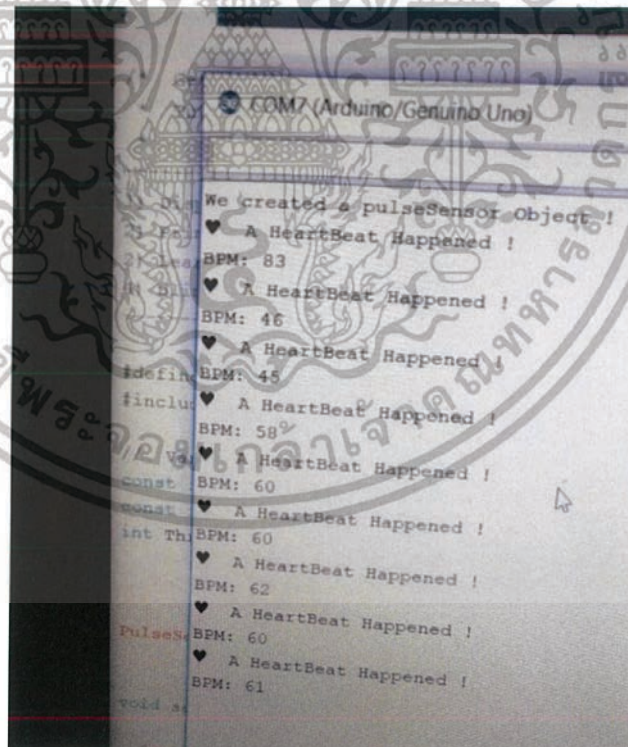

รูปที่ 4.6 กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบสภาวะปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.4 วัด Heart rate จากพระภิกษุ

รูปที่ 4.5 แสดงค่า Heart rate ของพระภิกษุ

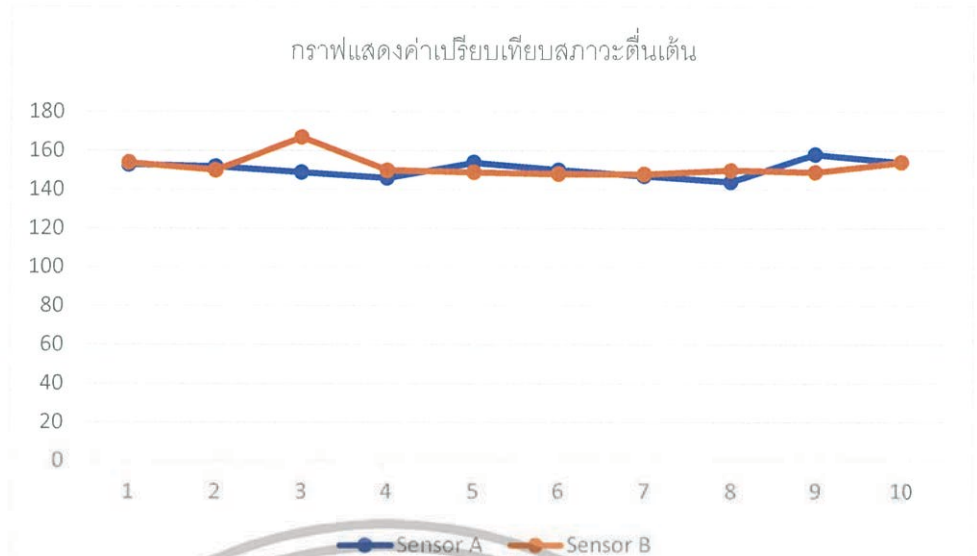
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำการเปรียบเทียบสถิติอัตราการเต้นของหัวใจในแต่ละกิจกรรมได้ผลตามตารางดังต่อไปนี้ตามลำดับและจะใช้จุดอ้างอิงอัตราการเต้นของหัวใจในแต่ละสภาวะที่ทำการทดสอบซึ่งจุดอ้างอิงจะนำมาจากมาตรฐานเพื่อดูค่าความผิดพลาดเท่านั้น

ตารางที่ 4.2 ตารางเปรียบเทียบสภาวะตื่นเต้น

จำนวนการวัด	ค่าอ้างอิง		ชนิดของ Sensor	
	Sensor A	Sensor B	Sensor A	Sensor B
ครั้งที่ 1	130	130	129	128
ครั้งที่ 2	130	130	128	129
ครั้งที่ 3	130	130	131	130
ครั้งที่ 4	130	130	132	130
ครั้งที่ 5	130	130	130	131
ครั้งที่ 6	130	130	130	132
ครั้งที่ 7	130	130	129	131
ครั้งที่ 8	130	130	127	131
ครั้งที่ 9	130	130	128	129
ครั้งที่ 10	130	130	132	128
Error (%)			0.31	0.08

จากการทดสอบจะเห็นได้ว่าค่าในตารางแสดงให้เห็นว่ามีค่าอัตราการเต้นของหัวใจมีค่าที่อยู่ในช่วงที่ใกล้เคียงกับค่าอ้างอิงและค่าอ้างอิงนี้คือค่ามาตรฐานอัตราการเต้นของหัวใจ ขณะที่มีความตื่นเต้นซึ่งเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดแล้วมีค่าไม่เกิน 0.31% ของsensor A และ 0.08 ของsensor B ซึ่งเป็นที่น่ายอมรับได้ ตารางแสดงให้เห็นถึงค่าความผิดพลาดของอัตราการเต้นของหัวใจเท่านั้นแสดงดังรูปที่ 4.7

รูปที่ 4.7 กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบสภาวะต้นเต็น

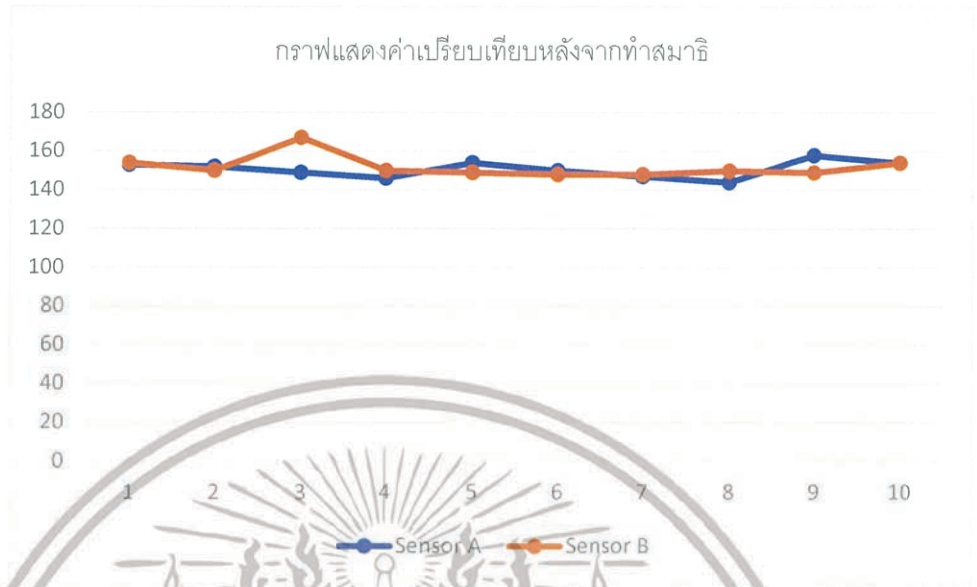
ตารางที่ 4.3 ตารางเปรียบเทียบหลังจากทำสมาธิ

จำนวนการวัด	ค่าอ้างอิง		ชนิดของ Sensor	
	Sensor A	Sensor B	Sensor A	Sensor B
ครั้งที่ 1	70	70	69	71
ครั้งที่ 2	70	70	68	70
ครั้งที่ 3	70	70	71	70
ครั้งที่ 4	70	70	70	69
ครั้งที่ 5	70	70	68	68
ครั้งที่ 6	70	70	68	72
ครั้งที่ 7	70	70	70	69
ครั้งที่ 8	70	70	72	69
ครั้งที่ 9	70	70	71	68
ครั้งที่ 10	70	70	72	71
Error (%)			0.14	0.43

จากการทดสอบจะเห็นได้ว่าค่าในตารางแสดงให้เห็นว่ามีค่าอัตราการเต้น ของหัวใจมีค่าที่อยู่ใน ช่วงที่ใกล้เคียงกับค่าอ้างอิงและค่าอ้างอิงนี้คือค่ามาตรฐานอัตราการเต้นของ หัวใจหลังจากการทำสมาธิซึ่งเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดแล้วมีค่าไม่เกิน 0.14% ของsensor A และ 0.43% ของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

sensor B ซึ่งเป็นที่ง่ายยอมรับได้ ตารางแสดงให้เห็นถึงค่าความผิดพลาดของอัตราการเต้นของหัวใจ แสดงดังรูปที่ 4.8

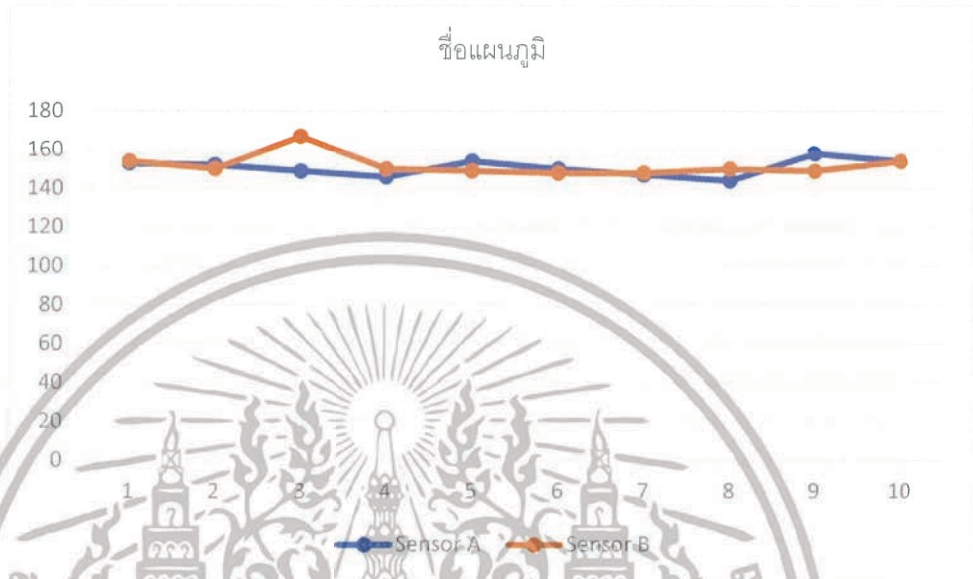
รูปที่ 4.8 กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบหลังจากทำสมาธิ

ตารางที่ 4.4 ตารางเปรียบเทียบหลังจากวิ่ง

จำนวนการวัด	ค่าอ้างอิง		ชนิดของ Sensor	
	Sensor A	Sensor B	Sensor A	Sensor B
ครั้งที่ 1	150	150	153	154
ครั้งที่ 2	150	150	152	150
ครั้งที่ 3	150	150	149	167
ครั้งที่ 4	150	150	146	150
ครั้งที่ 5	150	150	154	149
ครั้งที่ 6	150	150	150	148
ครั้งที่ 7	150	150	147	148
ครั้งที่ 8	150	150	144	150
ครั้งที่ 9	150	150	158	149
ครั้งที่ 10	150	150	154	154
Error (%)			1.17	1.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทดสอบจะเห็นได้ว่าค่าในตารางแสดงให้เห็นว่ามีค่าอัตราการเต้นของหัวใจมีค่าที่อยู่ในช่วงที่ใกล้เคียงกับค่าอ้างอิงและค่าอ้างอิงนี้คือค่ามาตรฐานอัตราการเต้นของหัวใจหลัง จากการวิ่ง ซึ่งเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดแล้วมีค่าเกิน 1% ของsensor A และ 1% ของsensor B ซึ่งยอมรับได้แต่ไม่ควรเกิน 1% ตารางแสดงให้เห็นถึงค่าความผิดพลาดของอัตราการเต้นของหัวใจ แสดงดังรูปที่ 4.9

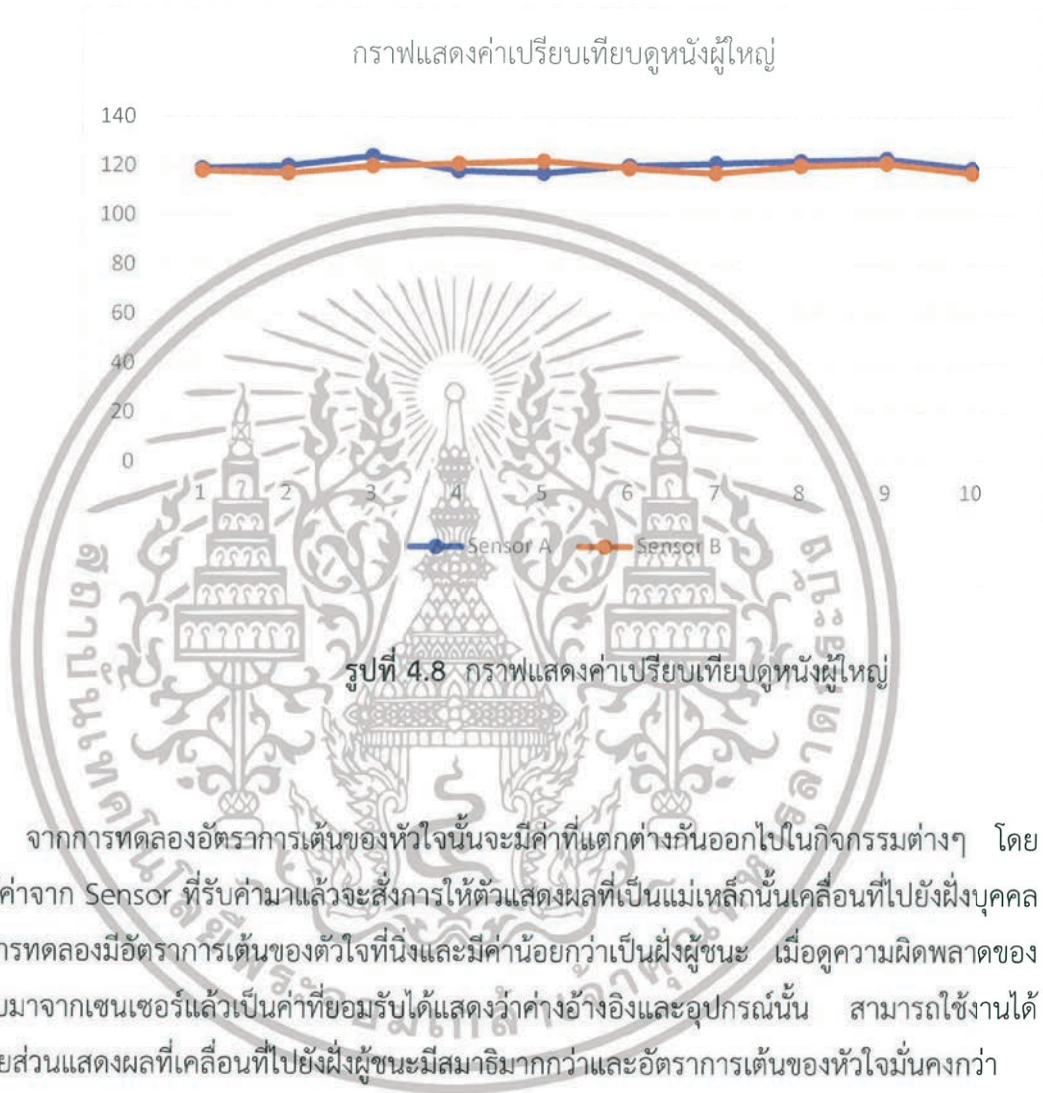
รูปที่ 4.9 กราฟแสดงค่าเปรียบเทียบหลังจากวิ่ง

ตารางที่ 4.5 ตารางเปรียบเทียบหลังจากดูหนึ่งผู้ใหญ่

จำนวนการวัด	ค่าอ้างอิง		ชนิดของ Sensor	
	Sensor A	Sensor B	Sensor A	Sensor B
ครั้งที่ 1	120	120	119	118
ครั้งที่ 2	120	120	120	117
ครั้งที่ 3	120	120	124	120
ครั้งที่ 4	120	120	118	121
ครั้งที่ 5	120	120	117	122
ครั้งที่ 6	120	120	120	119
ครั้งที่ 7	120	120	121	117
ครั้งที่ 8	120	120	122	120
ครั้งที่ 9	120	120	123	121
ครั้งที่ 10	120	120	119	117
Error (%)			0.25	0.67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทดสอบจะเห็นว่าค่าในตารางแสดงให้เห็นว่ามีค่า อัตราการเต้นของหัวใจมีค่าที่อยู่ในช่วงที่ใกล้เคียงกับค่าอ้างอิงและค่าอ้างอิงนี้คือค่ามาตรฐาน อัตราการเต้นของหัวใจหลังจากการวิ่ง ซึ่งเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ความผิดพลาดแล้วมีค่าไม่เกิน 0.25% ของsensor A และ 0.67% ของsensor B ซึ่งยอมรับได้ ตารางแสดงให้เห็นถึงค่าความผิดพลาดของอัตราการเต้นของหัวใจแสดงดังรูปที่ 4.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 ผลการทดสอบความแปรปรวน

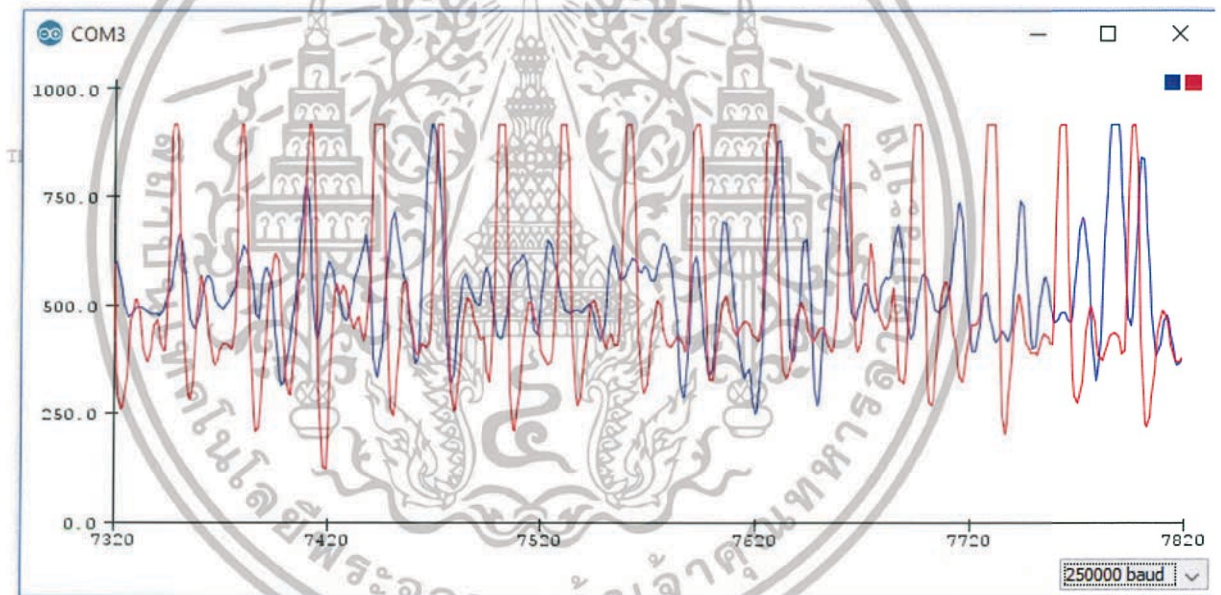
จากการวัดเซนเซอร์ระหว่าง 2 ชนิดนั้น จะเห็นได้ว่าเนื่องจากค่ามีความกว้างของสัญญาณเรา จะนำไปคำนวณเข้าสู่สูตรความแปรปรวน คือ สมการดังต่อไปนี้

$$SD^2 = \frac{\sum_{i=0}^n (X_i - \mu)}{N}$$

เมื่อ μ คือ ค่าเฉลี่ย

N คือจำนวนทั้งหมด

เราจะนำค่าความแปรปรวนนั้นมาคำนวณคิดเพื่อให้เกิดความคงที่ของสัญญาณ เราจะได้ค่าคงที่เพื่อนำไปใช้งานในการบังคับทิศทางของส่วนแสดงผลต่อไปถ้านำมา ไปแสดงเป็นกราฟจะได้อุปกรณ์ดังต่อไปนี้

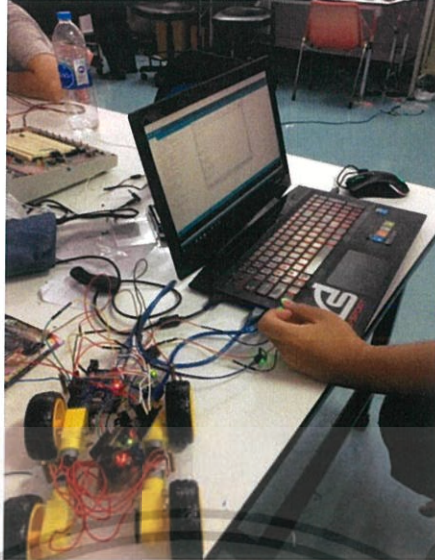

รูปที่ 4.11 กราฟแสดงสัญญาณของความแปรปรวนของคลื่นหัวใจ

4.3 ผลการทดลองของส่วนแสดงผล

ในส่วนของการแสดงผลนั้นรับค่ามาจาก Sensor ที่ตรวจจับสัญญาณแล้วนำมาประมวลผลเพื่อส่งค่าออกไปยังลูกเหล็กไฟฟ้า เพื่อแสดงถึงผู้ชนะโดยบังคับทิศทางโดยรถที่เราสร้างขึ้นมาในส่วนของการรถจะมีความผิดพลาดของสายไฟที่ต่อไปยังบอร์ด Arduino ในระหว่างการทำงานอาจจะมีความผิดพลาดของส่วนรับค่าและส่วนของสายไฟ เราจะกล่าวถึงการบังคับทิศทางก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.12 ตัวรถบังคับทิศทาง

บอร์ด Arduino ที่รับค่าจากเซนเซอร์มาแล้วจะประมวลผลเมื่อค่าความแปรปรวนของเซนเซอร์ตัวไหนมากกว่าจะสั่งให้รถวิ่งไปทางที่เซนเซอร์มีความแปรปรวนน้อยกว่าเมื่อรถเคลื่อนที่ไปยังฝั่งที่ชนะเราจะโชว์ให้เห็นผ่านตัวคลื่นแม่เหล็กที่ลอยอยู่ในสถานะสมดุล

รูปที่ 4.13 การแสดงผลของการโชว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.14 ตัวแสดงผลชนิดแม่เหล็กเหนียวนำ

สรุปผลการทดลอง

จากการทดลองจะเห็นได้ว่าการทำงานจะเริ่มจากการรับค่า Sensor แล้วประมวลผลโดย Arduino เมื่อทำการประมวลผลเสร็จสิ้นจะเข้าสู่การความแปรปรวนเพื่อให้เกิดความคงที่ของสัญญาณที่เป็น real time จากนั้นจะนำค่าที่รับมาได้นั้นไปส่งให้ตัวรถบังคับทิศทางเคลื่อนที่ไปตามค่าได้มาโดยมีตัวแม่เหล็กลอยอยู่ด้านบนดังรูปที่ 4.15

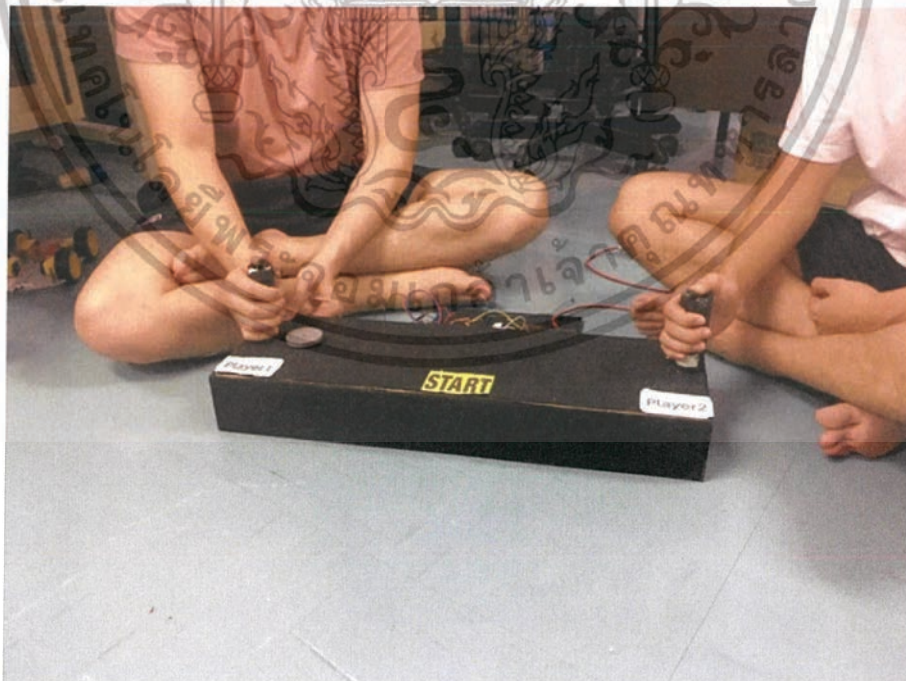
รูปที่ 4.15 รูปครบบการทำงานของอุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูปที่ 4.15 จะเห็นได้ว่าเป็นรูปการณ์ทำงานของเครื่องแข่งขันการปฏิบัติสมาธิเมื่อก่อนทำการแข่งขันตัวแม่เหล็กจะอยู่ตรงกลางของกล่องเมื่อทำการแข่งขันฝั่งไหนที่กำหนดสมาธิ และมีอัตราการเต้นของหัวใจน้อยกว่าตัวไมโครคอนโทรลเลอร์จะสั่งการทำงานให้ตัวแม่เหล็กเคลื่อนที่ไปยังคนที่สมาธิมากกว่า

รูปที่ 4.16 ผู้เล่นฝั่งขวามีสมาธิและอัตราการเต้นของหัวใจคงที่กว่า

รูปที่ 4.17 ผู้เล่นฝั่งซ้ายมีสมาธิและอัตราการเต้นของหัวใจคงที่กว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลโครงการ

โครงการนี้ได้นำเสนอเครื่องวัดสมาธิโดยใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ Arduino เป็นตัวประเมินผลและแสดงผล หลักการทำงานของเครื่องวัดสมาธินั้นจะใช้การวัดอัตราการเต้นของหัวใจเพราะอัตราการเต้นหัวใจของผู้มีสมาธิจะมีความแปรปรวนของอัตราการเต้นที่น้อย จากการทดลองในช่วงแรกเราใช้เซนเซอร์ที่วัดคลื่นสมองโดยใช้เป็น (EEG : Electroencephalogram) โดยวัดความถี่และความต่างศักย์ของคลื่นสมองแต่เนื่องจากความเสถียรภาพของการทำงานไม่สามารถทำงานร่วมกับบอร์ด Arduino และการตอบสนองความเสถียรภาพไม่ดีจึงเปลี่ยนเป็นเซนเซอร์ ที่ใช้วัดเป็นการวัดชีพจรคือการทำงานในช่วงที่ 2 นำเซนเซอร์ที่วัดอัตราการเต้นของหัวใจมาเปรียบกันค่าที่ได้นั้นเป็นค่าตามเวลาจริง เราจึงนำมาคำนวณค่าความแปรปรวนและนำมาเปรียบเทียบกันได้เป็นจำนวน 3 ค่าเพื่อนำไปใช้ในการแสดงผลส่วนของบอร์ด Arduino ซึ่งในคนปกติทั่วไปจะมีค่าความแปรปรวนของอัตราการเต้นของหัวใจที่มากกว่าคนมีสมาธิ ซึ่งอัตราการเต้นของหัวใจของบุคคลนั้น ๆ จะมีค่าอัตราการแปรปรวนของการเต้นของหัวใจที่ลดลงตามที่เราเห็นได้จากตารางการทดลองเราจะเห็นว่า ด้วยเหตุนี้เราจึงเลือกเปรียบเทียบค่าความแปรปรวนของอัตราการเต้นของหัวใจนำมาเป็นตัวประมวลผล ในการวัดสมาธิของแต่ละบุคคล เราจึงสร้างอุปกรณ์ที่ใช้วัดอัตราการเต้นของหัวใจขึ้นโดยใช้เซนเซอร์ที่ตรวจวัดอัตราการเต้นของหัวใจให้มีการจับที่ปลายนิ้วและนำมาแสดงผลออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

- 1.) แสดงผลผ่านการทำงาน Arduino และโชว์ผลลัพธ์ผ่านตัวแม่เหล็กไฟฟ้า
- 2.) แสดงผลผ่าน แม่เหล็กไฟฟ้าจะลอยไปยังฝั่งผู้ที่มีสมาธิมากกว่า
- 3.) แสดงผลและเก็บค่าการทดสอบผ่านพอร์ตสื่อสารซึ่งจะทำการเพิ่มค่าความถี่นาฬิกา โดยทำการแบ่งการทดสอบเป็น เก็บค่าความแปรปรวนทีละ 3 วินาที

ในการทดลองได้ทำการทดลองกับบุคคลที่มีความตื่นเต็นจะพบว่ากราฟที่โชว์หรือแสดงผลนั้นมีความถี่ที่สูงขึ้นและมีค่าความแปรปรวนมากยิ่งค่าความแปรปรวนมากจะจะมีสมาธิที่น้อยกับบุคคลที่นิ่งสมาธิมาก่อนแล้วนำมาวัดกราฟมีความเสถียรและนิ่งค่าที่ได้แตกต่างกันมากและตัวแสดงผลที่เป็นแม่เหล็กของเราเคลื่อนที่ไปยังฝั่งคนที่นิ่งสมาธิมาก่อน แต่เซนเซอร์ ก็จะมี ความหวังและความผิดพลาดของตัวมันเองอยู่แต่ค่าที่ได้นั้นจะมีความผิดพลาดอยู่ในตัวอุปกรณ์เองต้องจัดตำแหน่งให้ถูกต้องเพื่อให้เกิดค่าความคลาดเคลื่อนได้น้อยที่สุด แต่เนื่องจากต้องเปรียบเทียบค่าระหว่างคน 2 คนจึงต้องทำสถิติขึ้นมาเพื่อดูความผิดพลาดว่ามีความแตกต่างกันของบุคคลแต่ละคน เมื่อทำสมาธิมาก่อนกับบุคคลที่ไม่ได้ทำสมาธิมาก่อนจะ

มีกราฟที่มีความชันมากกว่า แสดงให้เห็นได้ว่า มีสมานน้อยกว่านั้นหมายถึงเมื่อเรามีสมานจะมีกราฟที่เสถียรมากกว่าและมีความสม่ำเสมออย่างเห็นได้ชัด

เราจะแบ่งการทำงานเป็น 3 แบบดังต่อไปนี้

1.) แสดงผลค่าที่ได้ออกจาก microcontroller Arduino และนำค่าที่ได้ออกมาขึ้นเปรียบเทียบทั้ง 2 คน เป็นตัวเลขเพื่อให้ความแตกต่างระหว่างผู้ทำการทดสอบ

2.) แสดงผลให้เป็นความแตกต่างผ่าน Magnetic สมดุลแม่เหล็ก จะมีลูกเหล็กลอยอยู่กลางอากาศโดยแรงแม่เหล็กจะมีความสมดุลกันทั้ง 4 ด้านคือ ผลัก ดูด ผลัก ดูด เมื่อผู้ที่มีความแปรปรวนอัตราการเต้นน้อย ลูกแม่เหล็กที่ลอยอยู่จะเลื่อนไปยังผู้ที่มีสมานมากกว่า

3.) แสดงผลและเก็บค่าการทดสอบ Sensor ซึ่งจะทำการเก็บค่า ทุก ๆ 3 วินาที โดยทำการแบ่งนำผลที่ได้จากการทดลองนำมาพล็อตกราฟเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลการที่นำมาอ้างอิงข้างต้น

ในการทดลองมีการนำเซนเซอร์ตรวจวัดอัตราการเต้นของหัวใจตรวจจับการเต้นของหัวใจและทำการทดลองจับอัตราการเต้นของหัวใจในในกิริยาต่าง ๆ ผลการทดลองเบื้องต้นเป็นที่น่าพอใจโดยมีความคลาดเคลื่อนเพียงเล็กน้อยซึ่งเกิดจากนิ้วมือที่มีสัมผัสกับเซนเซอร์การแกว่งของสัญญาณทำให้การตรวจจับความคลาดเคลื่อน Sensor Heart rate

5.2 ปัญหาและแนวทางการแก้ไข

5.2.1 ปัญหาที่พบ

1.) ในส่วนของเซนเซอร์ที่ใช้วัดถ้ามีเหงื่อบนนิ้วมือและขนาดของนิ้วมือซึ่งจะส่งผลต่อการวัดเพราะถ้าบุคคลมีนิ้วใหญ่หรือเล็กจะทำให้ระดับของสัญญาณ DC สูงมาก ซึ่งส่งผลให้สัญญาณที่เกิดขึ้นนั้นไม่สามารถวัดได้ อย่างไรก็ตามสามารถแก้ปัญหาได้โดยการปรับอัตราขยายแรงดันให้อยู่ในค่าต่ำประมาณ 1-2V และนำตัวเก็บประจุมาต่ออนุกรมเพื่อตัดสัญญาณ DC ทิ้งไป

2.) สัญญาณที่นำไปหาค่าก่อนเข้าวงจรแปลงสัญญาณอนาล็อกเป็นดิจิตอล จำเป็นต้องเป็นสัญญาณที่มีความเสถียร และค่าที่ได้ควรมีออฟเซตให้น้อยที่สุดเนื่องจากสัญญาณที่จะนำไปคำนวณหาค่านั้นจะต้องใช้สัญญาณไฟตรงด้วยโดยสามารถแก้ปัญหาด้วยการเขียนโปรแกรมให้นำค่าที่ได้ในแต่ละค่ามาหาค่าเฉลี่ยและในการทำการวัดต้องให้ผู้วัดอยู่ในท่าทางที่มีสมานมากที่สุด

5.2.2 ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้โครงการเครื่องมือวัดสมานมีการทำงานที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้นทางผู้จัดทำมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาโครงการต่อไปในอนาคตมีรายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.) ใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์ที่มีความเสถียรและมีประสิทธิภาพเพื่อให้การทำงานนั้นใช้งานได้ในระยะยาว
- 2.) ค่าที่ได้นั้นต้องทำการหาค่าความแปรปรวนหรือคำนวณทางคณิตศาสตร์เพื่อให้ใช้งานได้และไม่เกิดความผิดพลาดรวมถึงทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3.) อาจใช้ sensor วัดคลื่นสมองช่วยในการประมวลผลความมีสมาธิให้มีค่าที่แม่นยำมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- [1] PhysioNet “Exaggerated Heart Rate Oscillation During Two Meditation Techniques”
และฐานข้อมูล “The Modern Science of Human Aging” จากเครือข่ายข้อมูลเชิงสรีระ
PhysioNet(<http://physionet.org/>) (สืบค้นเมื่อ 19 มิ.ย. 2562)
- [2] วรมนต์ ตรีพรหม , “สัญญาณชีพ” , กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ , 2537 (สืบค้นเมื่อ 19 มิ.ย. 2562)
- [3] Pulse Sensor (<https://components101.com/sensors/pulse-sensor>) (สืบค้นเมื่อ 19 มิ.ย. 2562)
- [4] Pulse Sensor (<https://www.elprocus.com/heartbeat-sensor-working-application/>)
(สืบค้นเมื่อ 19 มิ.ย. 2562)
- [5] การพยาบาลสุขภาพและจิตเวช อ.โกสุม เศรษฐวงศ์ , ผศ.ปาทัน , บุญหลง , อ.พิจิตรา ชัยสิงห์
ประสาท (สืบค้นเมื่อ 19 มิ.ย. 2562)
- [6] โครงสร้างของบอร์ด Arduino (<http://dd4toew.blogspot.com/2017/05/arduino-uno-r3.html>) (สืบค้นเมื่อ 19 มิ.ย. 2562)
- [7] การทำงานและชนิดของมอเตอร์ (<https://sites.google.com/site/newsay02/mxtextr-krasaetrng>) (สืบค้นเมื่อ 19 มิ.ย. 2562)
- [8] Magnetic levitation (https://en.wikipedia.org/wiki/Magnetic_levitation) (สืบค้นเมื่อ 19 มิ.ย. 2562)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

โปรแกรมที่ใช้ในปริญญานิพนธ์

ในบทนี้จะอธิบายถึงส่วนของโปรแกรมที่ใช้ในการรับค่ามาประมวลผลและแสดงผลไปยังส่วนแสดงผลโดยเป็นการส่งการควบคุมผ่านไมโครคอนโทรลเลอร์ผ่านสาย USB ที่เชื่อมต่อไปยังคอมพิวเตอร์

ก.1 โปรแกรมควบคุมไมโครคอนโทรลเลอร์ผ่านคอมพิวเตอร์

1.8.6

รูปที่ ก.1 โปรแกรม ARDUINO IDE

โปรแกรมสั่งงานที่ใช้ติดต่อกับไมโครคอนโทรลเลอร์กับคอมพิวเตอร์ในปริญญานิพนธ์นี้ได้เลือกใช้โปรแกรม ARDUINO IDE ในการพัฒนาโปรแกรมเพื่อรับค่าเป้าหมายจากเซนเซอร์ คำนวณค่าที่ได้มา รวมถึงส่งค่าที่ได้จากการคำนวณออกไปยังบอร์ดแสดงผลที่แสดงระดับสมมติเปรียบเทียบกันของคนสองคน โดยเป็นการทำงานสองส่วนดังนี้

1. ส่วนรับค่าที่ได้และส่วนคำนวณค่าความแปรปรวน
2. ส่วนที่รับค่าจากการคำนวณและส่วนที่บังคับส่วนแสดงผล

ส่วนที่ 1

```
#define USE_ARDUINO_INTERRUPTS true
```

```
#include <PulseSensorPlayground.h>
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

#include <Average.h>
Average<float> ave0(100);
Average<float> ave1(100);

const int PULSE_SENSOR_COUNT = 2;
const int PULSE_INPUT0 = A0;
const int PULSE_INPUT1 = A1;
const int THRESHOLD = 550;
int minat = 0;
int swrs;
PulseSensorPlayground pulseSensor(2);
void setup() {
  pinMode(10,OUTPUT);
  pinMode(11,OUTPUT);
  pinMode(9,OUTPUT);
  pinMode(2,INPUT);
  Serial.begin(500000);
  pulseSensor.analogInput(PULSE_INPUT0, 0);
  pulseSensor.analogInput(PULSE_INPUT1, 1);
  pulseSensor.setSerial(Serial);
  pulseSensor.setThreshold(THRESHOLD);
  if (pulseSensor.begin()) {
  }
}
void(* resetFunc) (void) = 0;
void loop() {
  int myBPM1 = pulseSensor.getBeatsPerMinute(0);

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

int myBPM2 = pulseSensor.getBeatsPerMinute(1);
delay(20);
for (int i = 0; i < PULSE_SENSOR_COUNT; ++i){
  if(pulseSensor.sawStartOfBeat(0))
    delay(50);
  Serial.print("BPM1: ");
  Serial.print(myBPM1);
  ave0.push(myBPM1);
  Serial.print(" SD: ");
  Serial.println(ave0.stddev());
  delay(1000);
  if (pulseSensor.sawStartOfBeat(1))
  delay(50);
  Serial.print("BPM2: ");
  ave1.push(myBPM2);
  Serial.print(myBPM2);
  Serial.print("SD: ");
  Serial.println(ave1.stddev());
  delay (1000);
  if(ave0.stddev()>ave1.stddev())
  {
    Serial.println("A");
    digitalWrite(10,HIGH);
    delay(1500);
    digitalWrite(10,LOW);
    swrs = digitalRead(2);
  Serial.println(swrs);
  if (swrs == HIGH)

```


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

{
  resetFunc();
}
}
else if(ave0.stddev()

```

ส่วนที่ 2

```

int sw1, sw2, sw3,a;

void setup() {

  Serial.begin(9600);

  pinMode(7,OUTPUT);

  pinMode(9,OUTPUT);

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

pinMode(2,INPUT);

pinMode(3,INPUT);

Serial.println("Show");

    digitalWrite(8,HIGH);

    digitalWrite(7,LOW);

    analogWrite(9,100);

}

void loop() {

sw1 = digitalRead(3);
sw2 = digitalRead(2);
if (sw1 == HIGH) {
    Serial.println("A");
    digitalWrite(8,HIGH);
    digitalWrite(7,LOW);
    analogWrite(9,50);
    //sw1 == LOW;
}

if (sw2 == HIGH ) {
    Serial.println("B");
    digitalWrite(8,LOW);
    digitalWrite(7,HIGH);

```


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```
analogWrite(9,70);
```

```
//sw2 == LOW;
```

```
}
```

```
}
```


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

คู่มือการใช้งานอุปกรณ์ในปริญญาโท

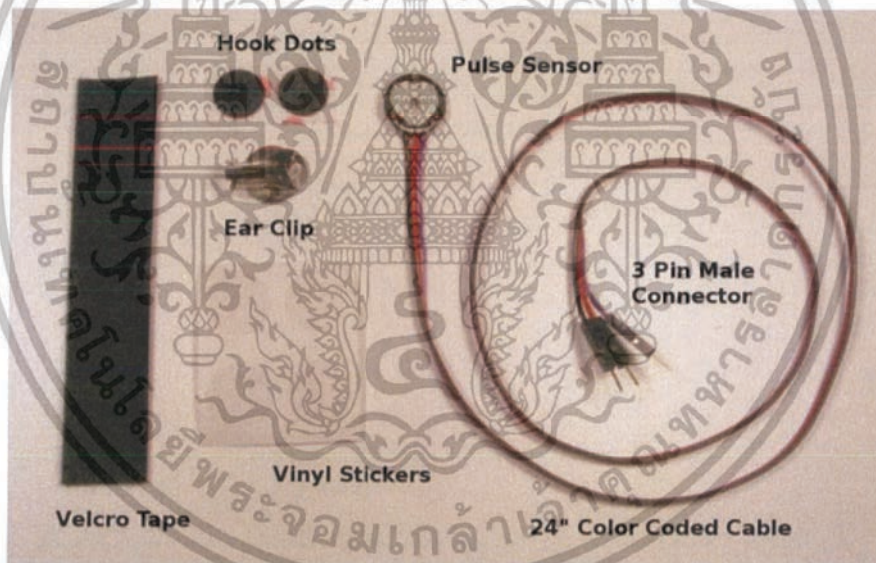
ในส่วนภาคผนวก ข. จะอธิบายในรายละเอียดสำคัญของอุปกรณ์ในส่วนต่าง ๆ ของเครื่องแข่งขันการทำสมาธิ

ข.1 คู่มือการใช้เซนเซอร์

เป็นคู่มือการใช้เซนเซอร์ PULSE SENSOR SEN-11547 มีข้อมูลดังนี้

Introduction:

Pulse Sensor is a well-designed plug-and-play heart-rate sensor for Arduino. It can be used by students, artists, athletes, makers, and game & mobile developers who want to easily incorporate live heart-rate data into their projects. The sensor clips onto a fingertip or earlobe and plugs right into Arduino with some jumper cables. It also includes an open-source monitoring app that graphs your pulse in real time.

The Pulse Sensor Kit includes:

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1) A 24-inch Color-Coded Cable, with (male) header connectors. You'll find this makes it easy to embed the sensor into your project, and connect to an Arduino. No soldering is required.
- 2) An Ear Clip, perfectly sized to the sensor. We searched many places to find just the right clip. It can be hot-glued to the back of the sensor and easily worn on the earlobe.
- 3) 2 Velcro Dots. These are 'hook' side and are also perfectly sized to the sensor. You'll find these velcro dots very useful if you want to make a velcro (or fabric) strap to wrap around a finger tip.
- 4) Velcro strap to wrap the Pulse Sensor around your finger.
- 4) 3 Transparent Stickers. These are used on the front of the Pulse Sensor to protect it from oily fingers and sweaty earlobes.
- 5) The Pulse Sensor has 3 holes around the outside edge which make it easy to sew it into almost anything.

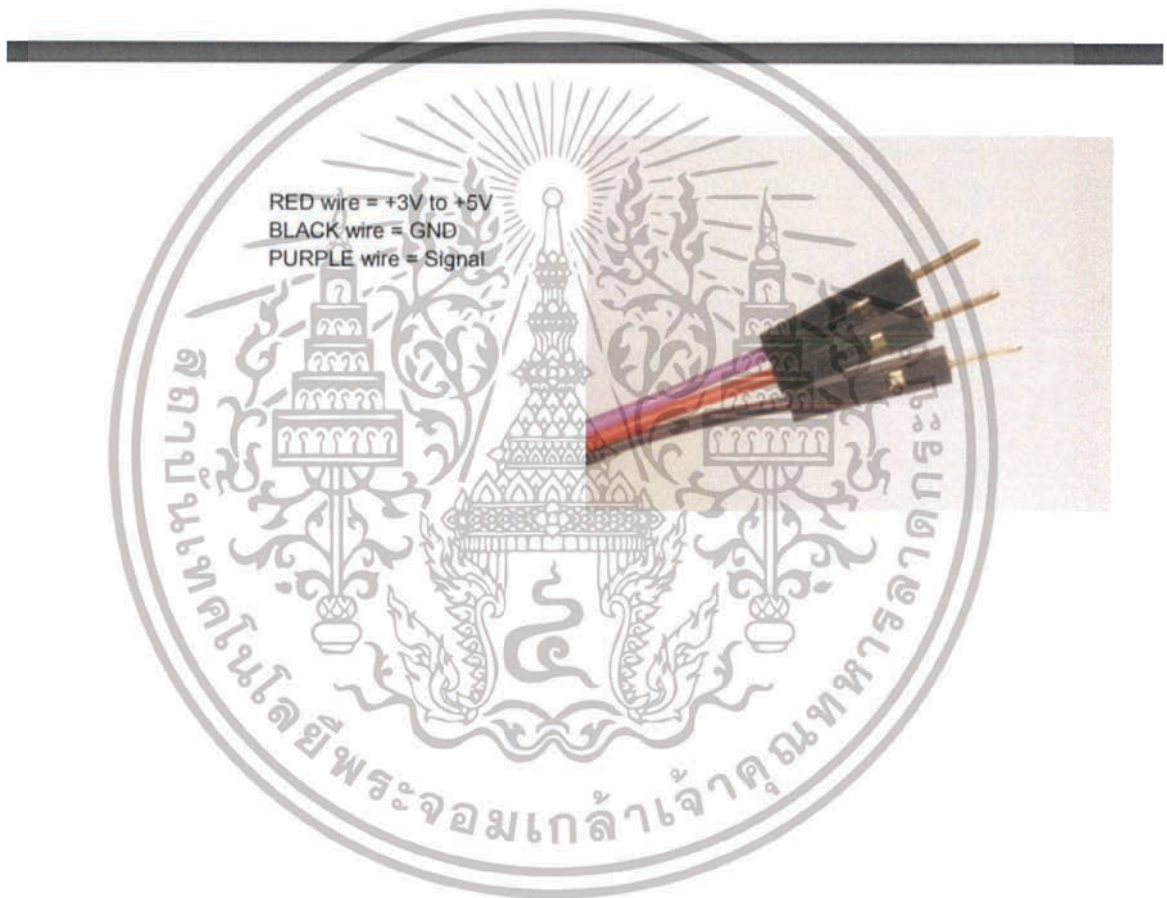

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Let's get started with Pulse Sensor Anatomy

The front of the sensor is the pretty side with the Heart logo. This is the side that makes contact with the skin. On the front you see a small round hole, which is where the LED shines through from the back, and there is also a little square just under the LED. The square is an ambient light sensor, exactly like the one used in cellphones, tablets, and laptops, to adjust the screen brightness in different light conditions. The LED shines light into the fingertip or earlobe, or other capillary tissue, and sensor reads the light that bounces back. The back of the sensor is where the rest of the parts are mounted. We put them there so they would not get in the way of the of the sensor on the front. Even the LED we are using is a reverse mount LED. For more about the circuit functionality, check out the Hardware page.[needs link]

The cable is a 24" flat color coded ribbon cable with 3 male header connectors.

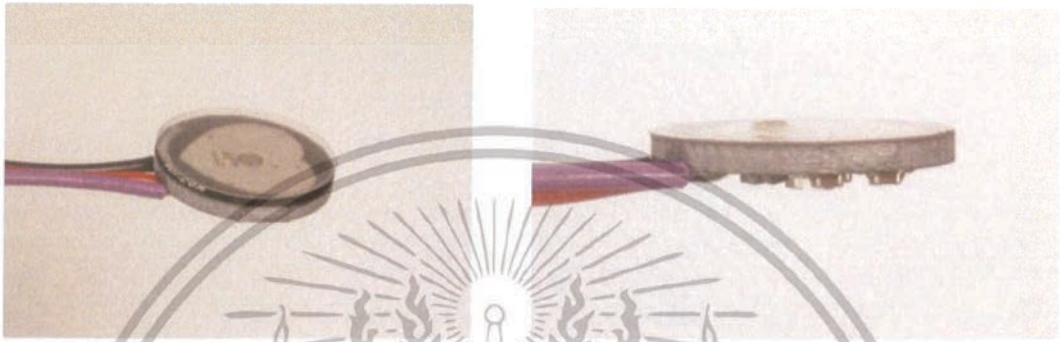

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The Pulse Sensor can be connected to arduino, or plugged into a breadboard. Before we get it up and running, we need to protect the exposed circuitry so you can get a reliable heart beat signal.

Preparing the Pulse Sensor

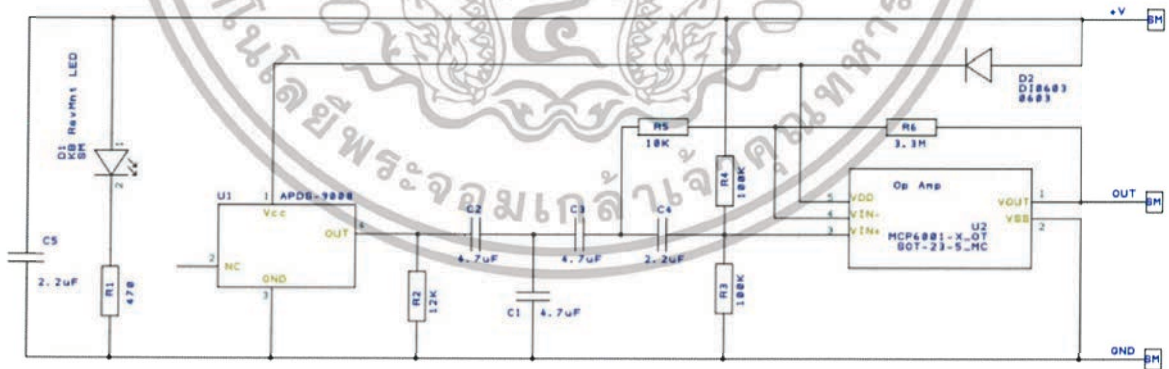
Before you really start using the sensor you want to insulate the board from your (naturally) sweaty/oily fingers. The Pulse Sensor is an exposed circuit board, and if you touch the solder points, you could short the board, or introduce unwanted signal noise. We will use a thin film of vinyl to seal the sensor side. Find the small page of four clear round stickers in your kit, and peel one off. Then center it on the Pulse Sensor. It should fit perfectly.

When you are happy with the way it's lined up, squeeze it onto the face all at once! The sticker (made of vinyl) will kind of stretch over the sensor and give it a nice close fit. If you get a wrinkle, don't worry, just press it down really hard and it should stick. We gave you 4, so you can replace it if necessary.

That takes care of the front side. The vinyl sticker offers very good protection for the underlying circuit, and we rate it "water resistant", meaning: it can stand to get splashed on, but don't throw it in the pool!

If this is your first time working with Pulse Sensor, you're probably eager to get started, and not sure if you want to use the ear-clip or finger-strap (or other thing). The back of the Pulse Sensor has even more exposed contacts than the front, so you need to make sure that you don't let it touch anything conductive or wet.

Pulse Sensor Amplified Designed by Joel Murphy Licensed under the TAPR Open Hardware License (www.tapr.org/OHL) Spring 2012

ข.2 คู่มือการใช้ไดรฟ์มอเตอร์

เป็นคู่มือการใช้ไดรฟ์มอเตอร์ L289N มีข้อมูลดังนี้

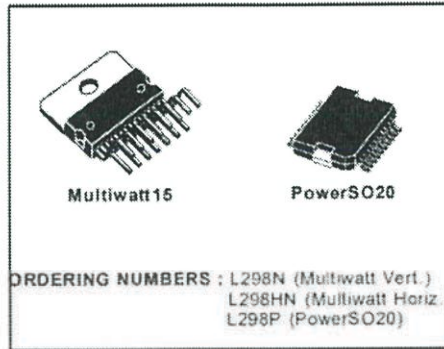
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DUAL FULL-BRIDGE DRIVER

- OPERATING SUPPLY VOLTAGE UP TO 46 V
- TOTAL DC CURRENT UP TO 4 A
- LOW SATURATION VOLTAGE
- OVERTEMPERATURE PROTECTION
- LOGICAL "0" INPUT VOLTAGE UP TO 1.5 V (HIGH NOISE IMMUNITY)

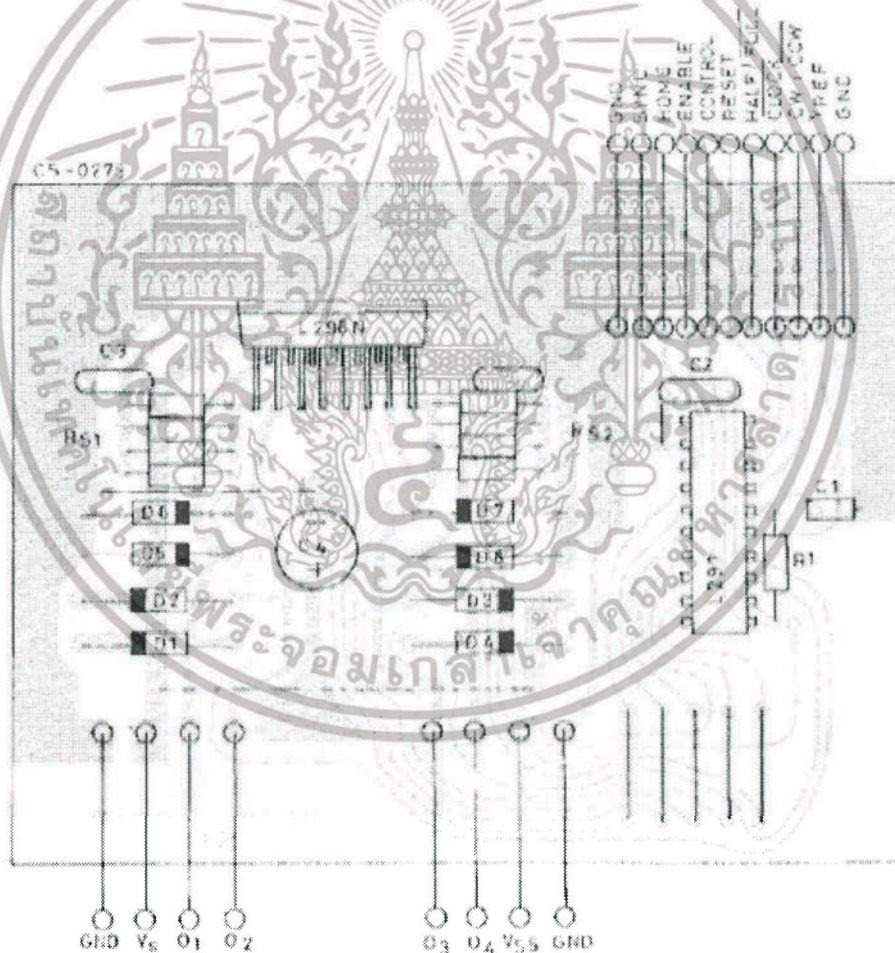
DESCRIPTION

The L298 is an integrated monolithic circuit in a 15-lead Multiwatt and PowerSO20 packages. It is a high voltage, high current dual full-bridge driver designed to accept standard TTL logic levels and drive inductive loads such as relays, solenoids, DC and stepping motors. Two enable inputs are provided to enable or disable the device independently of the input signals. The emitters of the lower transistors of each bridge are connected together and the corresponding external terminal can be used for the con-

ORDERING NUMBERS : L298N (Multiwatt Vert.)
L298HN (Multiwatt Horiz.)
L298P (PowerSO20)

nection of an external sensing resistor. An additional supply input is provided so that the logic works at a lower voltage.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้